

HØST 2020

Dogwatch

Sjøkadetfforeningen av 1898 Valkyrien

Innhold

- 4 Sjefen har ordet
- 5 Presidenten har ordet
- 6 Serie Arv
 - 6 Leif Andreas Larsen- "Shetlands-Larsen"
 - 8 Arven etter Willhelm Mohr
 - 10 Arven etter veteranene fra KRIGEN
- 14 Arven etter Dogwatch
- 16 Sjøkrigsskoleregattaen 2020
- 20 Arv i form av genetikk
- 23 Det opprinnelige ankerøl
- 24 Høstfesten
- 26 Utviklingen av luftvåpenet
- 27 Kit-Tore
- 28 Fellesoperativ kjenningsquiz- til land, til vanns og i luften
- 32 Sikkerhetspolitisk
- 34 Hvordan forvaltes Forsvarets viktigste ressurs?
- 37 Sjakknotter
- 38 Stavanger Triathlon
- 40 En ramme- to hjul
- 41 Esters løpetips
- 43 4 på arven
- 46 Kull Eva har fra Sjøkrigsskolen dratt, men hvilken arv har kadettene etterlatt?
- 48 Arven etter Dogwatch
- 50 Omdøping av stamp
- 55 Bokanmeldelse

Dogwatch er et organ for Sjøkadettforeningen av 1898 Valkyrien. Alle innlegg står for forfatterens regning og må ikke tolkes som Sjøkrigsskolens eller Valkyriens offisielle oppfatning.

Bladet trykkes i fire årlige utgaver. Denne utgaven er på 650 eksemplarer og distribueres i hovedsak på Sjøkrigsskolen, samt til andre avdelinger i Forsvaret.

Alle henvendelser rettes per mail til Dogwatch-redaksjonen
dogwatchsksk@gmail.com

Ønsker du å skrive i Dogwatch? En hel side er 500 ord og en dobbelside er 1000 ord. Hvis du har spørsmål er det bare å ta kontakt med en i redaksjonen.

Forside og bakside

Foto: Kjell Kristian Netland

Avbildet: Mads Selbervik-Andersen

Layout: Kjell Kristian Netland

Leder

Kjære lesere av Dogwatch!

Høsten er godt i gang, og vi i tredjeklasse er akkurat ferdig med fellesperiode på Linderud. Nå er vi vel tilbake i Bergen og på Sjøkrigsskolen igjen, og jeg krysser fingrene for at det blir en fin høst i år, som i fjor.

Covid-19 henger fortsatt over oss, og setter noen begrensninger på hverdagen. Fokuset er likevel på alt vi kan få til, framfor det vi ikke kan. På dette området leverer Valkyrien meget godt om dagen. Vi går spennende tider i møte. Førsteklasse er ferdige på Heistadmoen, og i år kommer det en god blanding fra alle grener til Sjøkrigsskolen. Det blir stas! Andreklasse er godt i gang med planlegging av Blotet, og alle venter i spenning på Ankerølet der MV-3 får bevist/motbevist sine kreative evner.

Denne utgaven har temaet «Arv». Det er viktig å fokusere på fremtiden ettersom det er denne veien vi beveger oss. Likevel mener jeg det er viktig at vi ikke glemmer arven som har ført oss hit vi er i dag. Uten denne er det vanskelig å bevege oss i riktig retning. I utgavens serie fokuserer vi på historiske personer, som har satt sitt unike preg på Forsvaret. Ellers har redaksjonen gjort et dypdykk i arkivet og hentet fram noen gullfunn fra tidligere Dogwatch-utgaver.

Det er tidvis utfordrende å produsere blad i disse tider, men jeg har heldigvis en dyktig redaksjon som både er fleksible og engasjerte. Jeg har også fått flere dyktige folk med på laget, og med det vil jeg ønske Abel, Ester, Nikoline, Maja, Fride, Linus og Helle hjertelig velkommen til redaksjonen!

God lesing, jeg håper bladet faller i smak!
Siri Annette Schultz Aamodt
LOG 18-21
Redaktør

Kjell Kristian
Netland
Ansvarlig layout
LOG 18-21

Julie Birkeland
Eksternansvarlig
& journalist
SMN 18-21

Aliseena Jamali
Journalist &
layout
LOG 18-21

Ruby Andresen
Journalist &
layout
LOG 18-21

Henrik
Skåtun
Fotograf &
layout
MV 18-21

Carl Hermann
Corneliussen
Journalist &
layout
SMN 18-21

Marte Gravem
Korrektur &
layout
MM 18-21

Linus
Kristoffer
Størbu
Korrektur
LOG 18-21

Fride Hoem
Journalist &
layout
LOG 19-22

Nikoline
Myklebust
Journalist &
layout
LOG 19-22

Helle Regine
Elverum
Journalist
LOG 18-21

Vilde
Hagen
Espedal
Journalist
& layout
ME 19-22

Ester Jerstad
Korrektur &
layout
LOG 19-22

Abel
Warholm
Korrektur &
layout
LOG 19-22

Maja Arntsen
Korrektur &
layout
LOG 19-22

Sjefen har ordet...

Hei der krigere!

Vår arv er viktig. Den er koblet til den utvikling vi har innen den militære profesjon, herunder vår krigerkultur. Vår arv har noe å si for måten vi som offiserer og spesialister oppfører oss på, og på måten vårt materiell er kommet dit det er- med tilhørende konsepter for bruk.

Jeg synes det er viktig å ha arven i bakhodet, samtidig som vi må evne å se langt frem. Vi i Forsvaret må være langt fremme på mange områder for å ha «overhøyde» i situasjoner.

Vi står på skuldrene til våre forgjengere. Personer som har gitt mye for Norge gjennom krevende militær innsats. De tok ansvar, de hadde respekt for oppdraget, og de hadde motet som skulle til. Slike personer er en viktig del av den arven vi tar videre. Vi henter inspirasjon fra disse, fra deres handlinger og pågangsmot i uoversiktlige situasjoner.

Jeg ser tilbake på egen operativ tjeneste. Jeg var heldig å få seile halvannet år som nestkommanderende ombord i missiltorpedobåten KNM JO, P 992. Skipssjefen var Kapteinløytnant Trond Kverhellen, sønnesønn til Sverre Kverhellen. Sverre Kverhellen var en tung aktør i «Shetlandsgjengen», han hadde mange tokt over Nordsjøen under

2. Verdenskrig. Det siste toktet var som skipper på «Brattholm», der fenrik Jan Baalsrud var om bord med ett team fra Kompani Linge ifm “Operasjon Martin”. Baalsrud var den eneste som overlevde da Brattholm ble tatt av fienden i Toftefjorden marsdagene i 1943.

Trond Kverhellen hadde, og har, arven fra sine forfedre i seg. Besetningen hans merket dette. Djerv, en usedvanlig dyktig taktiker, fryktet på havet, og ikke minst, en fremragende leder. Arven lå der; KNM Jo tok aldri bekvemmelighetshensyn under operasjoner. Fartøyet påtok seg de mest krevende oppgaver, noe vi lært mye av. Like før julen 1994 sa han at jeg var klar til MTB-sjefskurs; jeg visste at jeg ikke kunne hatt et bedre utgangspunkt.

For oss i den militære profesjon er det viktig å være gode ledere; vi må tørre å stå i det. Vi må ha nok faglig tyngde. Vi må vite hvordan vi skal får undergitt personell til trives slik at leveransene blir gode og varige. Vi må kjenne gleden ved det å være sjef.

Jeg tror at evnen til å lede kan arves på mange måter; det er mye opp til hver og en av oss å se slike muligheter, og å skape slike muligheter.

Jeg ønsker dere en hyggelig stund med denne utgaven av Dogwatch. Jeg må benytte anledningen til å si at dere ved «Base Sjøkrigsskolen» imponerer stort i den krevende tid med Korona»; krigerarven ligger i skottene og dere tar det videre.

Bård Eriksen
Kommandør
Sjef FHS SKSK

Presidenten har ordet...

Venner av Valkyrien!

Tiden går alt for fort! Vi er godt inne i semesteret, yr melder regn i Bergen så langt prognosen rekker, og høsten har virkelig meldt sin ankomst! I skrivende stund sitter jeg på Krigsskolen i Oslo under GOU3 sin fellesmodul – atter et bevis på at utdanningsreformen har spredd kadettene over landets vidder – i Bergen, Oslo og på Heistadmoen. Bergen har blitt rød sone, og Covid-restriksjonene både i Bergen og på Sjøkrigsskolen har blitt strengere. Tross sistnevnte tar vi fortsatt med oss drive, engasjement og kreativiteten inn i høsten.

Hva har skjedd siden sist?

Etter oppstart i august har Bergen bydd på sydentemperaturer og en deilig overgang fra sommerferie. Med arrangementer i Covid-vennlig form og farge har kull og klasser blitt mer sammensveiset. Bransjeseminarer, «Back to school», regatta, ukentlige baråpninger, nye medlemsfordeler og lansering av FPRs Podcast har vært gode grunnpilarer for en god Valkyrien-høst.

Vi har også besøkt gjengen på Heistadmoen. Der var livet som det har vært de to siste årene: Stridsteknikk, ledelsesrefleksjoner, sanitet og magasinbyttedrilling. Det var veldig godt å se dere, og vi gleder oss stort til å få en gjeng hit allerede i oktober.

Siden skolestart har Sjøkrigsskolen huset Videregående befalskurs-elever (VBU1) Og til dere; Det har vært veldig gøy å bli kjent med kommende kolleger. Lykke til, så sees vi i avdeling!

Hva skjer i høst?

Som nevnt innledningsvis er situasjonen i Bergen noe tilspisset.

Min oppfordring til dere er derfor: Ta hensyn og vær kreative innenfor de rammene vi har!

Vi er proaktive hva gjelder arrangementer og holdes heller igjen i tøylene. Vi tilrettelegger blant annet for en heidundrende velkomstuke for GOU1. Ankerøl og Blotet er godt i gang med planlegging. SKSK-karusellen avholdes i år også, der skolens raskeste klasse skal kåres. Valhall oppgraderes stadig, og vi gleder oss til at stampen skal varme oss gjennom de sene høstkveldene!

Arv og Valkyrien

Temaet for utgaven er arv, og hva lyser ikke mer arv enn en organisasjon på snart 125 år! Hvert år viderefører vi verdier, tradisjoner så vel som vi bringer arven videre. Som ansvarlig for en 122 år gammel forening har jeg alltid arven og tradisjoner i mente, samtidig som man tilpasser seg kadettmassen og tiden man er i. Det ligger en stolthet i det å være kadett på Sjøkrigsskolen. Vi tar med oss arven fra de som har gått her før oss, og etter tre år som medlem av Valkyrien kan man bære ringen som symboliserer blant annet arven vi er med på å videreføre. Må den videreføres i minst 100 år til!

Synne Mjelva

President

EX UNITATE VIRES – Fra fellesskap kommer vekst

Arven etter Leif "Shetlands-Larsen"

.....
Tekst // Vilde Hagen Espedal ME 19-22
.....

Han overlevde to forlis og reiste over 50 turer frem og tilbake til Shetland i all slags vær og vind. I Bergen står han på sokkel, og han var kåret til århundrets vestlending i sin tid. Blant den beryktede «Shetlandsgjengen», finner vi Leif Andreas Larsen. Hans heltmodige innsats for Norge og fredens sak under andre verdenskrig gjorde han til en sann krigshelt både i da- og nåtidens øyne.

Leif Andreas Larsen, bedre kjent som «Shetlands-Larsen», var norsk sjøoffiser. I en søskenflokk på 12, var han en av 9 som vokste opp i Bergen fra 1906. Larsen meldte seg som frivillig under Vinterkrigene i Finland i 1940. Etter et ønske om å fortsette sine bidrag i Marinen, dro han til Storbritannia i 1941. Her startet han opptrening til en stilling som SOE-agent (The Special Operations Executive).

Allerede i en alder av 16 år startet Larsen sin karriere som sjømann, noe som ble lagt merke til i opptrening mot SOEs norske avdeling. I avsluttende anmerkinger fra instruktører ble han beskrevet som: «En god hopper, og er ekstremt rask til å plukke opp de praktiske sakene (...) Sjøvant og ekstremt tøff. Fryktløs, har en tendens til å mukke over sikkerhetstiltakene». I utgangspunktet var Larsen tiltenkt en stilling på land, men endte raskt ombord på forskjellige fartøy. Til tross for utmerkelser for sine lederegenskaper, ble han satt som maskinist grunnet tidligere erfaringer. Lite visste de at Larsens rolle kom til å bli langt mer avgjørende i kompleksiteten de ble utsatt for.

En av oppdragene Shetlandsgjengen tok på seg var minelegging langs Norskekysten. De benyttet skøyta Nordsjøen, en kamuflert fiskeskøyte med luker for mineutlegging langs skutesiden. Larsen besatt rollen som maskinist, mens Andrew Gjertsen ble oppnevnt som skipper. 19. oktober satte mannskapet kurs mot Eidøyfjorden. Planen var å legge belter på den sørlige innfartsåren til Trondheim. Vær og vind medførte store problemer for Shetlandsgjengen. Det blåste opp til stiv kuling som grep tak i båten. Etter hvert oppdaget Larsen store lekkasjer i maskinrommet, og løp for å varsle de andre. Han iverksatte tiltak sammen med en i mannskapet. Vannbeholdningen førte til store problemer for Shetlandsgjengen. Den nye hovedprioriteten var å komme seg trygt i land.

Larsen hadde ingen tildelt lederrolle, men under havariet om bord skjedde et regjeringsskifte blant besetningen. I en situasjon hvor det sto om liv fattet Larsen gode tiltak som sikret at besetningen overlevde. Etter forliset hadde Leif Andreas Larsen mer eller mindre overtatt kommandoen. Gjengen sto nå i en situasjon bak fiendens linjer. Det ble kritisk å få seg tilbake til Shetland. Etter fem og en halv dag på flukt, klarte Larsen sammen med de fire siste av besetningen å stjele til seg en oppankret fiskeskøyte kalt «Arthur». De nådde tilbake til Shetland, og hadde fra nå av en ny skipper; Leif Larsen.

I videre tjeneste seilte Larsen, sammen med sin besetning, en rekke turer over farlige farvann på risikofylte oppdrag. Av hans over 50 krysninger over Nordsjøen med agenter, våpenlaster og flyktninger forliste han to ganger, men hver gang kom han seg til Storbritannia igjen. Selv om Larsen utførte enestående innsats som resulterte i Krigskorset med to sverd, er det ikke alle som kjenner til historiene om verken han eller Shetlandsgjengen. Til og fra det okkuperte Norge, førte de kritisk utstyr og besetning. Handlingene regnes som en medvirkende årsak til alliert seier.

Tross stadig heltemot, var det sjelden oppdragene gikk knirkefritt. Det var blant annet ikke uvanlig at Shetlandsgjengen ble beskutt under passeringen av Nordsjøen. Larsen forteller selv om den gangen han og besetningen på en liten fiskeskøyte ble pepret av tyske fly så slisene spratt. Han fortalte hvordan det ofte ikke var noe dekning å søke, og at besetningen like gjerne kunne hoppet inn i kuleregnet som ut av det. Han sa: «Vi hadde en jobb å gjøre, og en skute å føre, men jeg skal innrømme at den gangen snudde jeg smalsiden til». Selv i øyeblikk med tvil og redsel, klarte han å motivere seg selv og mannskapet. I situasjoner hvor mange hadde gitt opp, så Larsen muligheter og løsninger.

Som det innledningsvis var nevnt, står Larsen i dag utstilt på kaien i Bergen som også bærer hans navn. Han beskrives som en mann med snille øyne, skeivt smil og brukket nese. En mann som overlevde alt, og som verken tyskere eller Nordsjøens verste orkaner klarte å ta knekken på. En person som gjorde alt for Norge og fredens sak, men som norske myndigheter ikke var oppmerksom på før etter krigen.

Denne historiskrettede artikkelen har forsøkt å ta for seg Larsens blomstring mot lederrollen, samt utdrag fra hans innsats som skipper ombord. Shetlands-Larsen bidro til en kultur der pågangsmot og robusthet var selvsagt. Ingen av Shetlandsgjengen sa nei til utdelte oppdrag, uansett hvor farlige de fremsto. Larsen symboliserer de egenskaper Sjøforsvaret, samt hele det norske Forsvaret, ivaretar og representerer, nemlig respekt, ansvar og mot. Han var en klar rollemodell for sitt mannskap da og nå. Shetlands-Larsen står som en av krigens største krigshelter, og representerer en arv som aldri må glemmes.

«Vi hadde en jobb å gjøre, og en skute å føre, men jeg skal innrømme at den gangen snudde jeg smalsiden til»

Arven etter Willhelm Mohr

.....
Tekst // Dag Henriksen Sek.sjef luftmakt og luftmilitær ledelse
Foto // Torbjørn Kjosvold Forsvarets mediearkiv
.....

Da jeg ble forespurt om å forsøke å si noe om hva som er arven etter generalløytnant Wilhelm Mohr, ble jeg først usikker på om det i det hele tatt lar seg formulere. Det er derfor med stor ydmykhet jeg skal forsøke å formulere hva arven etter Wilhelm Mohr er, hva han har betydd for Forsvaret generelt, og for Luftforsvaret spesielt. Jeg møtte ham mange ganger selv. Jeg hørte ham nøkternt formidle egne erfaringer, så ham i engasjerte diskusjoner med Luftkrigsskolens kadetter, erfarte hans evne til å sette historiske erfaringer inn i kloke samfunnsperspektiv med sine lavmælte, elegante, velformulerte betraktninger. Jeg tror det klokkeste er å beskrive hans bakgrunn og hvem han var, for deretter å forsøke å si noe om den arven han etterlot seg da han døde høsten 2016.

Wilhelm Mohr ble født i Bergen i 1917, og hadde tidlig en sterk interesse for flyging. Han gikk Hærens flyveskole 1936-37, og var nestkommanderende ved Speidervingen på Værnes da Tyskland angrep Norge 9. april 1940. Speidervingen uten bestykning hadde lite å stille opp med mot den tyske overmakten, så de forflyttet seg til Selbu og senere i nærheten av Røros for å kunne fortsette å rekognosere for norske styrker. Mohr overtok som sjef for denne speidervingen 13. april, 22 år gammel.

Denne lille artikkelen har ikke anledning til å beskrive Mohrs innsats under 2. verdenskrig fyllestgjørende på

noen måte, men jeg kan kort gjengi noen av de hendelser og erfaringer han var involvert i. På vei for å møte norske styrker på tilbaketrekning fra tyske styrker som avanserte nordover ble han skutt ned ikke langt fra Dombås og måtte nødlande. De fikk improvisert og reparert flyet, før han så vidt overlevde tre angrep fra tyske fly etter at han landet på Lesjaskogsvann. Mohr ble bedt om å snakke med general Otto Ruge om overfarten til England, og Ruges klare budskap var at det måtte etableres selvstendige norske enheter der borte. Fiskeskøyten han satt i på vei til England ble beskyttet av tyske fly og måtte returnere, men han kom seg omsider til England, og senere til flyskolen i Canada («Lille Norge»). Mohr returnerte til England, ble etter hvert skvadronssjef på 332 skvadronen og deltok i kampene i den Engelske kanal og senere på kontinentet. Han deltok i angrepet på de tyske krysserne Gneisenau og Scharnhorst (1941), deltok i Dieppe-raidet (1942), fløy operasjoner på D-dagen (1944), og opererte på feltflyplassene i Frankrike og Belgia etter hvert som de allierte avanserte nordover frem til krigens slutt.

Jeg tror det er viktig å understreke hvor viktig erfaringene fra 2. verdenskrig var for en hel generasjon luftforsvarsoffiserer som etter hvert bekledd de sentrale posisjonene i Luftforsvaret og Forsvaret de etterfølgende tre tiår. De var krigsgenerasjonen, de med krigserfaring, de som blant annet bidro til at 331 skvadronen tronet øverst på Royal Air Force liste over 69 skvadroner i «11 Group, Fighter Command» når en oppsummerte antall nedskutte fly i løpet av 1943 (68 nedskutte-, 15 sannsynligvis nedskutte- og 42 skadede tyske fly). 332 skvadronen lå på 6. plass (36 nedskutte-, 10 sannsynligvis nedskutte- og 33 skadede tyske fly).

Etter krigen var Mohr adjutant for Kong Haakon VII (1946-49), han var Sjef for Luftforsvaret (1963-69), han ble utnevnt som Deputy Commander in Chief of the Allied Forces Northern Europe i 1969, og ble senere direktør ved Forsvarets Høgskole. Han mottok en rekke utmerkelser, blant annet krigskorset med sverd.

Det er relativt lett å sammenstille Mohrs helt eksepsjonelle militære karriere. Det er mer krevende å beskrive hvem han egentlig var, hvorfor han blir referert til som «Luftforsvarets Grand Old Man», og hva han egentlig har betydd.

Wilhelm hadde en fin balanse mellom det bergenske aristokrati, veltalende, elegant – men samtidig folkelig, nøktern, en som aldri fremhevet seg selv, en som var langt mer opptatt av å fremheve andre. På spørsmål om hva speidervingen han ledet i april 1940 utrettet, svarte han 'I would not say it had any significant usefulness'. Han yndet å fortelle om den gangen han som ung sjef i Storbritannia skulle ha oppstilling med en gjeng voksne hvalfangere som skulle konverteres til å bli ryggraden i Luftforsvarets tekniker-korps under krigen. Med et smil fortalte han at han etter gjentatte mislykkede forsøk på sluttet orden med de meget erfarne «rekruttene» hørte en av de gamle hvalfangerne si: «ja, ja, han gjør så godt han kan».

I sine meget lesverdige oppsummeringer av 9. april, Norges krigsinnsats og egne bidrag, skriver han med elegant penn: 'Det var ikke vi som gav oss landet tilbake. Det var den allierte seieren som brakte oss det. Men vi deltok og skal være takknemlig for det. Det var ikke vi som forestod frigjøringsprosessen. Det var den allierte strategi som stod bak denne, men vi fylte vår plass og skal være takknemlig også for det'.

Statsminister Erna Solberg oppsummerte mye av Wilhems liv og menneskelige kvaliteter da hun i begravelsen hans i Uranienborg kirke, Oslo, 7. oktober 2016 sa: 'Du ville ikke bli kalt krigshelt. Du sa det sorterer folk. Vi hadde alle vår jobb, sa du; «Jeg var bare en av mange.» Din ydmykhet var oppriktig, som din nestekjærlighet. Ditt mot var genuint, som din omsorg for dine menn. Du var et ekstraordinært menneske, helt til det siste'.

Han ble bare kalt Wilhelm. Jeg kan ikke huske at noen titulerte ham 'general' eller 'generalløytnant Mohr'. Det skjedde sikkert. Men for Luftforsvaret huskes han som Wilhelm. Han som alltid satt på første rad nede til høyre på Luftmaktseminaret så lenge alle nåværende tjenestegjørende i Luftforsvaret kan huske. Han som lyste opp når unge kadetter våget seg bort etter middag. De tok seg en ekstra slurk øl, svelget en ekstra gang, for så å ta mot til seg og gikk bort til Wilhelm ... for så å erfare at det ikke fantes gradsmessige skillelinjer, bare et jordnært klokt menneske som var genuint opptatt av ungdommen

og ofte ga uttrykk for at det nettopp var de unge det måtte satses på. Han sa alltid «ja» når Luftkrigsskolen lurte på om han kunne bistå våre kadetter med sine erfaringer og perspektiver, og ble da også et åpenbart valg som æreskadett ved Luftkrigsskolen, og senere det like åpenbare valget av kullnavn («Kull Mohr») når Luftkrigsskolen startet tradisjonen med kullnavn skoleåret 2018-19.

Han bandt oss sammen på et vis, Wilhelm. Bandt sammen krigsgenerasjonen med de påfølgende generasjoner. Han ble et sentralt stykke mosaikk i en våpengren med erfaringer fra 2. verdenskrig, via den kalde krigen, til Bosnia, Kosovo, Afghanistan og Libya som utgjorde et hele. Han minnet oss om røttene våre, på sitt kloke men ikke belærende vis. Både erfaringene, men også hvordan vi ønsker å fremstå. Profesjonell men menneskelig; helhetstenkende men jordnær; opptatt av kompetanse fremfor gradsnivå og posisjon; lite selvhøytidelig; varm. En faglig og relasjonell farsfigur for en hel våpengren. «Luftforsvarets Grand Old Man».

En faglig og relasjonell farsfigur for en hel våpengren.
 “Luftforsvarets Grand Old Man”.

Arven etter veteranene fra krigen

.....
Tekst // Knut Werner-Hagen Historiker
Foto // Krigskorset.no
.....

Rundt midten av 1980 tallet var jeg kadett på Hærens Krigsskole. Den gang levde det fremdeles mange norske veteraner fra 2. Verdenskrig. Gjennom tre år på Krigsskolen ble vi kadetter etter hvert ganske gode i å praktisere plan og beslutningsprosessen. Det første året på troppsnivå, det andre på kompaninivå og det tredje året på bataljonsnivå. Taktikkundervisningen handlet i stor grad om prosedyrer og prinsipper. Vår lærer i krigshistorie var den pensjonerte generalmajoren Reidar Torp, sønn av tidligere statsminister Oscar Torp. Han var flink til å fortelle, usedvanlig flink, men det gikk mest i de store linjer. Krigshistorien ble formidlet med en generals perspektiv.

I løpet av tre år på Krigsskolen kan jeg ikke huske at vi hadde et eneste organisert møte med veteraner fra krigen. Vi fikk ingen del i deres erfaringer. Vi kunne møtt mange troppssjefer og kompanisjefer. Enkelte bataljonssjefer var sågar fremdeles i live på 1980 tallet. Kanskje var mitt kull et unntak? Var Sjøkrigsskolen og Luftkrigsskolen flinkere enn Hærens krigsskole, jeg vet ikke?

Ti år etter at jeg ble uteksaminert fra Krigsskolen kom jeg tilbake til skolen som lærer i krigshistorie. Jeg tilhørte definitivt en ny generasjon. Kanskje gjorde det det enklere å invitere veteranene inn i skolens undervisning? De fleste var villige til å dele av sine erfaringer. I møte med «dagens» kadetter åpnet de seg. Det var ikke alltid enkelt. Noen

ganger kom gråten. En troppssjef fra 4. Brigade, som hadde kjempet i Valdres, fikk engang spørsmål fra en kadett om hvorfor han stilte opp år etter år. Svaret kom kontant; «jeg gjør det for mine døde soldater.»

Krigsskolen fikk kontakt med mange veteraner. Veteraner fra kampene i 1940, Kompani Linge, Det norske Commando kompaniet, Luftforsvaret og Marinen. En av de som gjorde størst inntrykk på meg personlig var Sverre Bratland. I 1940 var han sersjant i 6. Divisjon, og deltok i kampene ved Narvik. Han gikk Krigsskolen i London, senere under krigen, og i 1944 deltok han under invasjonen i Normandie som troppssjef i det britiske infanteriet. Før D-dagen ble kompanioffiserene i divisjonen Bratland tilhørte bedt om å vurdere seg selv på følgende områder. Hvordan er dine; 1) Taktiske kunnskaper 2) Fysiske kondisjon 3) Mentale skikkethet.

Bratland vurderte seg selv som tilfredsstillende forberedt på alle tre områder. Han hadde lang trening bak seg, og hadde jo deltatt i kamp våren 1940. Sommeren 1945 måtte de som hadde overlevd gjøre opp status. Hva angikk de to første punktene kom Bratland til at han hadde hatt rett. I forhold til hans mentale skikkethet var imidlertid konklusjonen annerledes. Han skrev senere; «De psykiske påkjenninger en troppssjef er utsatt for på stridsfeltet er omfattende og nedsetter hans effektivitet i høy grad. Dette medfører at de taktiske muligheter som bys til å slå fienden, ikke blir fullt utnyttet på grunn av troppssjefens reduserte arbeidskapasitet. Vår nåværende befalsutdannelse bør derfor legges radikalt om, slik at den ut fra stridsfeltets psykiske krav på troppssjefen fra begynnelsen av

trener opp aspirantenes mentale motstandskraft under omstendigheter som mest mulig ligner stridsfeltet.»

Sverre Bratland ble aldri ferdig med å formidle at den største utfordringen i kamp er den mentale. På dette området tror jeg ikke det er noen forskjell på forsvarsgrenene. Ingen forskjell på menig og general.

Den siste av veteranene jeg støttet meg til, i mine undervisningsopplegg, døde i november 2019. Han ble 102 år, og var klar til det siste. Nå er alle borte. Min opplevelse er at veteranene fra Krigen etter hvert kom til å bety mye for Forsvaret. Dessverre kanskje mest i festtaler, som fort blir glemt. For de som ikke fikk mulighet til å møte dem blir de raskt en del av en grå og ganske fjern fortid.

Det tok lang tid før de kom til orde. Jeg er ikke like sikker på om erfaringene er med oss videre. For et par år siden gikk jeg gjennom samtlige av Hærens utdanningsplaner på leting etter ord i slekt med Bratlands «mental skikkethet». Resultatet var nedslående. Det var lite beskrevet. Årsaken er kanskje at det er lettest å trene forhold som er enklere å måle. Forhold som kan telles, måles og veies, osv ... Et fotspor du kan lete videre i er derfor Sverre Bratlands artikkel om Militær psykologi som han skrev mens han var elev ved Krigshøgskolan i Stockholm i 1954. Vi gjenga den som kapittel 2 i boka «Løytnanten og krigen». Fagbokforlaget 2012.

Sverre Bratland ble aldri ferdig med å formidle at den største utfordringen i kamp er den mentale. På dette området tror jeg ikke det er noen forskjell på forsvarsgrenene. Ingen forskjell på menig og general.

NOFKA lokalutvalg Din makker - hver dag

TIPS;

Kurspakken under er tilpasset de ansattes hverdag, men kan også gjennomføres på Sjøkrigsskolen. Meld behov via NOFKA

NOF SKOLEN

En av Norges offisers- og spesialistforbund (NOF) sine kjerneoppgaver er å gi våre medlemmer opplæring i fagforeningsarbeid, lover og avtaler og tilhørende tema. Vi har i 2019 startet en storstilt satsing på kompetansebygging. NOF opplever en virkelighet med stadige kutt innen personellforvaltning, flere oppgaver for linjeledere, og ikke minst større ansvar

på den enkelte arbeidstaker. Dette gjør oss trygg på at kunnskap er veien å gå for å skape bedre arbeidsmiljø og ryddige arbeidsforhold. Vår påstand er at økt kompetanse bidrar til økt kontinuitet blant våre kollegaer, og derigjennom økt operativ evne.

NOF skolen vil inntil videre bestå av tre ulike kurs:

FOTO: TORGEIR HAUGAARD / FORSVARET

BASISKURS

Dette er en grunnleggende innføring i de viktigste lover og avtaler for oss militært ansatte. Det passer best som ditt første steg ut i avtalejungelen. Her får du en solid dose med lønn og tillegg, mens dag to tar for seg personellforvaltning i lys av ny militær ordning. Har du null til middels førkunnskaper, er dette kurset for deg. Kurset vil inngå som en obligatorisk del av NOF-skolen.

FOTO: OLE-SVERRE HAUGLI / FORSVARET

AMBASSADØRKURS

Dette dagskurset gir deg opplæring i hva NOF er, og hvordan du som medlem kan få meste mulig igjen for medlemskapet. Vi vil gi deg innsikt i historien om NOF; noen av de viktigste sakene og milepælene frem til i dag. Kurset omhandler også tema som forsikringer og andre medlemsfordeler. Vi tror kurset passer spesielt bra for deg som er nysgjerrig på hva NOF er, og som har lyst å stå på litt ekstra. Målet er rett og slett å gjøre deg til en god NOF-ambas-

FOTO: TORGEIR HAUGAARD / FORSVARET

TILLITSVALGTKURS

Er du tillitsvalgt eller tenker at det har du lyst til? Da er dette to-dagers kurset midt i blinken. Du får kunnskap om medbestemmelse, forhandlingsteknikk, møteledelse og rollen som tillitsvalgt. Sammen med andre tillitsvalgte fra hele landet deles erfaringer og tips for å stå best mulig rustet som tillitsvalgt på alle nivåer.

Alle medlemmer kan søke på kursene gjennom tilsendt nyhetsbrev og link via questback. Permisjon med lønn reguleres i Hovedavtalen i statens § 39-40, og er en forutsetning for å delta. NOF dekker nødvendige reiseutgifter, og eventuelt opphold på kursstedet. PÅMELDING GJØRES VIA QUESTBACK, SE WWW.NOF.NO FOR MER INFORMASJON

Forsvarets Personellservice

- Sparekonto med god rente
- Lån med gode renter og betingelser
- Forsikringer hos Sparebank1 og If
- Nettbank og mobilbank
- Rentefri nedbetaling på kjøp hos Funif
- Rabatt på drivstoff hos Esso

For mer informasjon og vikår se vår
hjemmeside www.fp.no
Tlf: 21 07 57 00
E-post: fp@fp.no

The logo consists of the letters 'FP' in a stylized, bold, serif font. The 'F' and 'P' are connected at the top and bottom, with a decorative flourish on the 'P'.

Forsvarets Personellservice

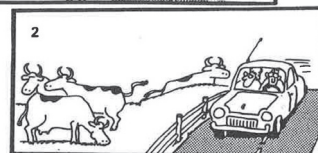
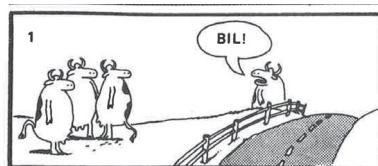
Arven etter Dogwatch

Kanskje den beste måten å få et inntrykk av hvordan kadettlivet har utviklet seg gjennom Sjøkrigsskolens historie får man i Dogwatch. Siden 1899 har Valkyriens tidsskrift skildret kadetthverdagen, både med en alvorlig og humoristisk tone.

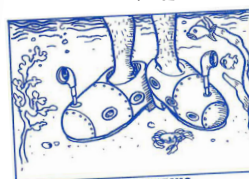
Det har vært en av mine kjernesaker i Valkyrien å sette lys på vår historie. Når jeg undres hvorfor, kommer jeg ikke frem til noe annet enn at det fellesskapet som tok

meg så godt i mot har fascinert meg. Valkyrieånden som blomstrer på skolen tilfredsstiller grunnleggende behov som samhold, motivasjon, trygghet, kreativ stimuli og mulighet til utfoldelse og utvikling. Dogwatch sine mange artikler anser jeg som et historisk bevis på at andre har kjent på dette før meg - for den observante ser man også at gleder og utfordringer går igjen fra vår spede begynnelse. Så med det håper jeg dere deler gleden i ett lite dypdykk i vår felles historie. Om dette faller i smak er Valkyriens arkiv fullt!

Cal Hermann Corneliusen, SMN 18-21

Oskar Hårbøll, 1982

1. utgave 1986/1987

ÅRETS FØRSTE ANKERØL !

Fredag 25 sep. ble årets første ankerøl åpnet av NK som "snurret" prisen på våre brune venner til hele 2,- pr flaske (i og for seg et akseptabelt nivå, til første gang å være).

90 av elevene samt noen fra staben var møtt frem, for å se og høre det tradisjonsrike SHANTY koret. For de som ikke vet hva dette er, kan jeg fortelle at Shanty visene oppstod på seilskutetiden, og dette var allsanger man sang når f.eks. seilene skulle heises. Tekstene bærer da også preg av miljøet, og hva som foregikk i fremmede havnebyer...

Selv om det ikke blir flere ekte "Shantyer" med tiden, stilte de opp med et 17 mann sterkt kor, og gjennomsnittsalder; ca. 79 år !

Med humøret på topp og en profesjonell fremføring av sitt repertoar, måtte det bli suksess i år også. Dermed takket vi "gutta" med en øl, og ønsket dem hjertelig velkomne igjen.

Også **DU** kan skrive i DOGWATCH...
Ta kontakt med noen i redaksjonen !
Vi gleder oss til å få høre fra deg...
1. utgave 1987/1988

FORBUD MOT RYGGSEKK

Er ryggsekk et lite egnet middel til å bære skolebøker ? Er det lite militært og stygt ? Det virker som skolens ledelse er av den oppfatning. Men så slipper de kanskje også å bære den mengde med bøker som vi må. For for en del av elevene tordner nemlig ryggsekker seg som svært så praktisk. Den "stilige" stresskofferten har nemlig ikke ubegrenset med plass, og når den er full, så blir den også ganske tung, noe som de medlemmene av helsestanden som kalles fysioterapeuter ikke synes noe om. Man kan nemlig bli skjev i ryggen. Hvordan vil det ta seg ut med fremtidige skjeve sjofottisere ? Også er ryggsekken umilitær. Er nå egentlig stresskofferten så mye mer militær ? For ikke å snakke om krets to stresskullerten (plastposen) Er den nevnt i reglementet ? Også er ryggsekken stygg. (Men det kan diskuteres) ? For, det utvalget som finnes av ryggsekker er meget godt med en rekke larver som matcher våre stilige blå uniformer.

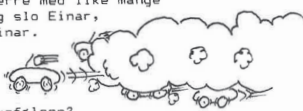
Men nå er det altså slik at det ikke er så heldig benytte seg av ryggsekk her ved SKSK lenger. Så kjære medelever, ta deg i akt. Bruk av ryggsekk kan faktisk lure deg opp i problemer i fremtiden, selv om det ikke er noen som har sagt det til deg. Derfor denne advarsel til alle dere trofaste ryggsekkberere.

NJADDA (1988 UTGAVEN)

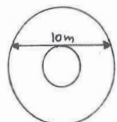
PROBLEM 1

I et billøp hadde vi følgende resultat: Tor-Inge slo Sverre med like mange plasser som Stig slo Einar, og Sverre slo Einar. Christian var ikke først og Sverre var ikke nummer to. Hvordan ble rekkefølgen?

PROBLEM 2

Hvor stort er arealet mellom de to sirklene

PROBLEM 3

Hvor mange biter klarer du å dele osten opp i med bare tre rette snitt ?

PROBLEM 4

En banksjef har 13 poser med 13 gullmynter i hver pose. Hver gullmynt veier 13 gram. Banksjefen får vite at en av posene er fylt med falske mynter som bare veier 12 gram. Til å bestemme hvilken pose som inneholder falske mynter har han en vekt. Det koster 50 gre for hver veiing og han har bare en 50 sring. Hvordan kan han finne ut hvilken pose som inneholder falske mynter ved å gjøre kun en veiing?

DEBATT!

ER HOLDNINGEN TIL OFFISERSYRKET OG FORSVARET FOR DÅRLIG
BLANDT ELEVENE VED SjøKRIGSSKOLEN?

Undertegnede har i løpet av vårsemestret vært i diskusjon med flere elever, (hovedsaklig kadetter) ved skolen, angående holdningen til offisersyrket og Forsvaret generelt. Å kalle dette en undersøkelse er nok litt sterkt, men endel refleksjoner har jeg gjort meg på bakgrunn av disse diskusjonene. Her er noen av dem:

1. Flere av elevene gir uttrykk for at de går på Sjøkrigsskolen utelukkende for å få en utdanning som gir sivil kompetanse, samt lønn under utdanningen. Internatplikt og 4 års plikt-tjeneste, er noe man må ta med på kjøpet.
2. "Det er flaut å gå i uniform utenfor skolens område."
3. Bevisstgjøringen av hvilke oppgaver som kan bli pålagt en offiser under krig, er i stor grad ikke til stede.
4. Det er forbausende mange som har svært dårlig kjennskap til Forsvarets organisasjon og oppgaver.
5. "Sjøkrigsskolen må tilpasse sin virksomhet utfra de sivile utdanningsinstitusjonene og det sivile samfunn i sin helhet. Forsvarets krav kommer i annen rekke."
6. Lav tro på den norske forsvarsevnen.

Hvorfor er slike holdninger tilstede blant elevene?

Jeg er av den oppfatning at den viktigste grunnen til dette er at vi har for få militære fag på skolen. Vi har for liten kjennskap til hvordan Forsvaret er som arbeidsplass, og hvor vår plass er i systemet. Videre er ikke vår viten om Sjøforsvarets daglige virksomhet god nok. Riktignok krever offisersyrket en høy almenutdanning, men de militære holdninger og ferdigheter læres, etter min mening, best i situasjoner hvor de naturlig hører hjemme. Av det totale antall undervisningstimer for operativ linje er bare 19% avsatt til militære fag. (ORK kadett-året) Enda mindre for M- og I-linje. Nå er hele det praktiske skoleår lagt opp med utelukkende militære fag, Men jeg tror ikke elevene legger så mye

2. 80/81

- 2 -

Dogwatch!

vekt på denne perioden som de gjør på det teoretiske skoleår.

ELIN pke. 101 sier: "Sjøkrigsskolens formål er å tilføre sine elever de holdninger, ferdigheter og kunnskaper som gir et nødvendig grunnlag for at de som offiserer i Sjøforsvaret gjennom tjeneste og utdannelse kan utøve effektivt lederskap på alle plan i krig og fred." Denne målsettingen er jeg redd mange ikke er kjent med, og blir også etter min mening for dårlig klargjort av skolen, med de nåværende undervisningsplaner. Nå er ikke jeg av den oppfatning at SKSK skal bli et utdanningssted som bare beskjeftiger seg med militære fag og disipliner, men et noe større innslag er nødvendig, særlig for å øke våre kunnskaper om Forsvarets organisasjon og oppgaver, og ikke minst øke motivasjonen for offisersyrket.

Mange vil hevde at dette vil redusere rekrutteringen, men på lang sikt tror jeg Sjøforsvaret vil være tjent med det.

Sjøforsvaret er i dag inne i en akutt personell-mangel, særlig på yngre offiserer. De relativt store kullene som er blitt uteksaminert fra SKSK i 70-årene, samt innføringen av samfunnsfaglig linje, (med betydelig økning av potensiell søkermasse), har kanskje gjort SKSK noe uoversiktlig i den forstand at offiserene og lærerne blir dårligere kjent med hver enkelt elev. SKSK blir dermed mer og mer identifisert med et sivilt utdanningssted. Det beste eksemplet i så måte er uttrykket "9 - 4 fenrik". Jeg minner om 43 betalende gjester på siste intimaften.

Til slutt vil jeg si at dette i hovedsak er ment som et innlegg for å skape debatt. Jeg kunne tenke meg, i regi av Valkyrien, å arrangere en diskusjons-kveld hvor vi tok opp disse tingene, hvor vi inviterte skolens ledelse samt representanter fra brukersiden, dvs. Sjøforsvarets administrative - og operative ledelse.

Bernt Grimstvedt

ORK 2

2. utgave 1980/1981

MASKINISTER PÅ TOKT MED ROYAL NAVY

Etter sommerferien og endel frem og tilbake sto duoen Insteifjord/Thorsteinsson på Flesland med 30 kg overvekt og et smil om munnen. Storbritania var målet (ikke England, en vesentlig forskjell, i alle fall for Skotter og Walisere, noe jeg senere skulle få erfare).

Vårt første møte med Royal Navy fikk vi i Rosyth utenfor Edinburgh. Der var det såkalte "Navy Days" da vi kom, så vi druknet i mengden av besøkende. Men frem fant vi og ble godt mottatt ombord i hver vår 20 år gamle dampdrevne fregatt.

De første dagene lå vi stille og kunne møtes og utveksle de første erfaringene og smake på det skotske brygget. Men så skilte vi lag. Johs og jeg, og ut på havet bar det. Vi skulle være med på JMC (Joint Marine Course) noe som skulle vise seg å bli en lærerik og artig periode, selv om det ble lite søvn og mye "action stations" med kjeledress og "anti flash" (hvite hansker og hette) til flammebeskyttelse.

M3 i et nøtteskall

Men skuta jeg var ombord på, HMS Euryalus (Ikara-Leander), fikk ikke være med helt til slutt. En russisk Kirov-klasse ble for nærgående og vi fikk i oppdrag å holde et øye med den. Omtrent samtidig fikk vi problemer med en propellaksling, ble avløst og måtte iland i Faslane på vestkysten av Skottland.

Et 250 manns mannskap fikk på den måten et på kjerkmene ekstradager i land blant gjestfrie skotter. Men skuta ble bra igjen (kjempjobb av maskinistene!!!!) og så bar det sgrøver mot hjemmebasen Plymouth på sørkysten av England. Her skulle vi ligge langs kai i min siste uke ombord for å klargjøre Emyalus for "dormant leave". Det vil si at fartøyet blir liggende fullstendig nedstengt og

mannskapet reiser på sommerferie. Insteifjords første fartøy hadde gått i dokk så han hadde derfor mønstret på en County-klasse destroyer, HMS Flite, og fikk med seg et utenlandstokt til så eksotiske strøk som Stavanger og København.

I Plymouth fikk jeg erfare at det kan være vel så slitsomt å være til kai som på sjøen. I alle fall når en er offisiell gjest, og dermed et lett "ofter" for enhver som ville ha selskap på en såkalt "run ashore".

Selv om det var godt å komme tilbake til Mor Norge og få hvilt ut var det hele ei nyttig, morsom og lærerik tid. Ja, mitt besøk i "verdens beste marine" (prøv i alle fall ikke å fortell dem noe annet, for da kommer Falklandsmedaljene frem med en gang) er en opplevelse jeg ikke vil glemme før jeg blir gammel og senil.

Asgeir Thorsteinsson

31

1. utgave 1983/1984

Tindebestigerlaget angriper Lyderhorns sydvegg.

15

2. utgave 1987

Vil du være med å fremme et stridsdyktig Sjøforsvar?

Vil du styrke Sjøforsvarets korpssånd og kameratskap?

Har du noe på hjertet og ønsker å bli hørt av beslutningstakere på høyt nivå?

Ønsker du å vite mer om aktuelle saker i og for Sjøforsvaret?

Vil du bygge nettverk på tvers av alder, grad og organisatorisk tilhørighet?

Da er Sjømilitære Samfund noe for deg!

Bli medlem nå på www.smsl835.no og følg oss på Facebook

Sjøkrigsskoleregattaen 2020

Tekst // Carl Hermann Corneliusen

SMN 18-21

Foto // Henrik Skåtun

MV 18-21

I Dogwatch fra 1984 står det at «enhver Sjøkrigsskole bør ha en seilgruppe», og det kan ikke undertegnede si seg mer enig i. I slutten av juli gikk startskuddet i Sjøkrigsskoleregattaen 2020. Hele 12 lag og 36 seilere stilte til start i Wallemsviken rett utenfor skolen. Arrangementet satt forhåpentligvis presedens for en årlig regatta på Sjøkrigsskolen, for flere seilglade kadetter skal du se lenge etter.

Hyppig beslutningstaking og direkte tilbakemeldinger

Regattaen ble arrangert i tidens mest trendy format - fleetseiling. Formålet med fleetseiling er at et stort antall lag kan seile mot hverandre tross få båter. Kort forklart fungerer det slik at alle lag må seile like mange ganger før en flight godkjennes og teller på resultatlisten. På den måten må ikke alle møte alle, men over tid vil resultatlisten reflektere de som jevnt over seiler best. Banene er korte slik at heatene blir intensive og avgjørelse på vannet gir direkte tilbakemelding. Det vil også gi stor variasjon i hvilke lag som kommer først og sist, så alle vil kunne føle på spenningen ved å lede et heat. Seilingsformen utgjør derfor en ypperlig praksisarena for samarbeid og beslutningstaking og på den andre siden være engasjerende og morsom.

Stor seil- og mestringsglede

Det var et gledens syn å se så mange glisende fjes ute på vannet. Godt over halvparten av seilerne hadde aldri seilt før, langt fra seilt regatta tidligere. Fleetseilingen gjorde det derimot mulig å gjennomføre hyppige og intensive heat som ga eksponentiell læringskurve og mestringsfølelse for seilerne. Dette ga mersmak! Det var heller ikke mangel på mannskap, svært mange ville delta, og til neste regatta skal antall deltakere økes. I tillegg vil lagene få muligheten til å trene i forkant. Dette vil bidra til at flere får føle på seilgledden, bygge lag og knytte bånd til det maritime.

Relasjonsbygging med VBU

Det var totalt åtte lag fra Sjøkrigsskolen Seilforening som deltok, sammen med fire lag fra semesterets første VBU-kull. Etter regattaen møttes seilerne i Valhall for «Aftersail» sammen med resten av tilskuerne. Dette ble en ypperlig anledning til å bygge relasjoner til VBU og det er mye av det seiling også handler om. På vannet er vi ute å konkurrerer, men så skal vi kunne se hverandre i øynene etterpå og lære av hverandre.

Planlagt på tre dager

Regattaen ble i utgangspunktet avlyst i våres, men så kom det en forespørsel om gjennomføring alikevll. Dette var en mandag kl. 1900. Torsdag samme uke gikk startskuddet av. I mellomtiden har hele seilforeningen lagt ned en enorm innsats for å få alt på plass. Alt fra seilingsbestemmelser, seilasplan og startprosedyre til seilere, banemannskaper og et opplegg for tilskuere. Tusen takk til alle involverte som gjorde det mulig å møtes på vannet og spre seilgledden!

Resultatliste

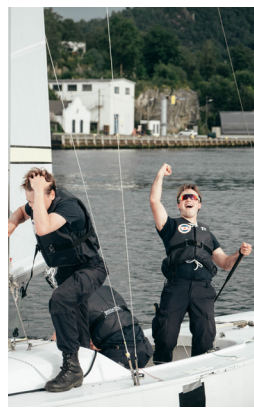
- 1. plass** - Skipper Bjørnar Brevik med Jørgen Gade-Lundlie og Mikal Kismul som mannskap. Seilte for GOU 3.
- 2. plass** - Skipper Vegard Ellingsen med Rikard Carboni og Sean Bredvold de Jonge som mannskap. Seilte for GOU 2.
- 3. plass** - Skipper Tila Sophia Kroken med Victor Hauk og Martin Hellum som mannskap. Seilte for VBU.

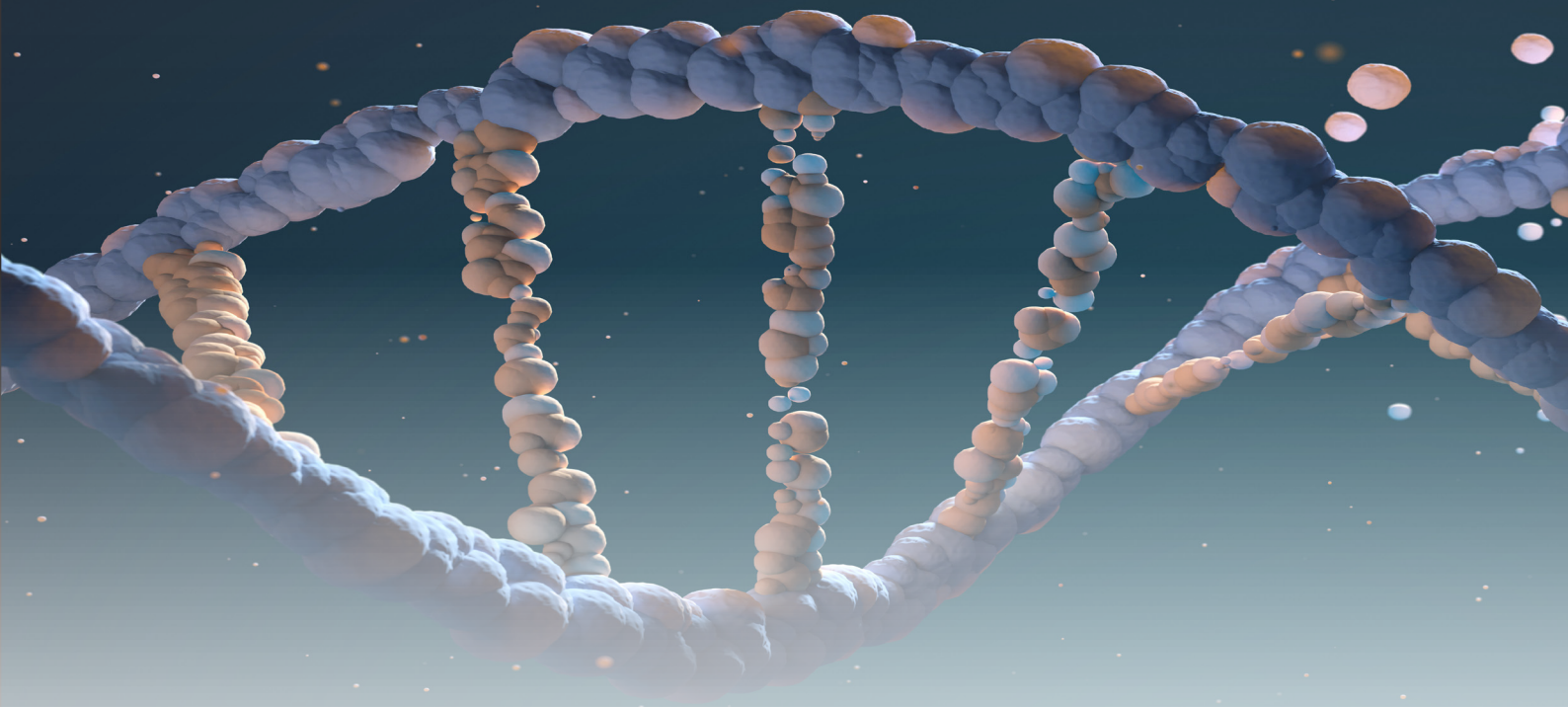
Om Sjøkrigsskoleregattaen

Mange tidlige regattaer har funnet sted ved Sjøkrigsskolen, men som jeg innledet med har engasjementet i Sjøkrigsskolen Seilforening variert med tiden. I 2018 ble «Sjøkrigsskoleregattaen» gjennomført for første gang som kadettene egne regatta, da med matchseiling i X-99. I fremtiden håper jeg det vil legges vekt på å få flest mulig seilere på vannet, for å oppleve seilgledden. Fleetseiling med Yngling ble en ypperlig plattform for dette.

SJØKRIGSSKOLEREGATTAEN 2020

Kan lederegenskaper være medfødt?

Nyere forskning viser at hormoner som ofte finnes i store mengder hos ledere, til en viss grad kan være styrt av gener.

Undersøkelsen til Jan-Emmanuel de Neve fra University College i London, var den første studien som påviste et gen som delvis er ansvarlig for et sett av egenskaper – egenskaper som er ansett som viktige hos ledere. På grunnlag av omfattende tvillingstudier kunne forskerne fastslå at arvbarheten til sentrale lederegenskaper var på omlag 24 prosent. Genet rs4950 ble presentert som et viktig gen for arveoverføringen av disse. Studien ble publisert i tidsskriftet *Leadership Quarterly*, i februar 2013.

Et komplekst samspill

Biologi professor Dag O. Hessen ved institutt for biovitenskap, inntar derimot en noe mer forsiktig holdning. Hessen trekker fram at det finnes flere faktorer som påvirker hvorvidt en blir en god leder. Det dreier seg ikke om et spesifikt gen hevder Hessen. Hessen forklarer videre at lederegenskaper er situasjonsavhengig, og at det vil være et komplekst samspill av gener i bildet. Likevel påpeker han at enkelte har mer naturlig autoritet kombinert med et ønske «[...] om å sitte i sjefsstolen», mens andre aldri ønsker å innta en lederrolle.

Under et foredrag våren 2017 viste Hessen til studier som omfattet genet rs4950. I disse studiene blir genet omtalt som «ansvarsgenet». Dette og andre gener regulerer flere hormoner som har innvirkning på selvbildet, samt hvilke jobber en søker på. Dopamin, serotonin, adrenalin og testosteron er blant disse. Dette er hormoner som påvirker vilje, besluttsomhet og gjennomføringsvilje. Geneene styrer i tillegg hormoner og neurotransmittere som kontrollerer egenskaper som risikosøking, autoritet og aggresjon, men også omsorg. Lave nivåer av stresshormonet kortisol tilhører den ideelle ledermiksen. I virkeligheten er dette derimot et svært komplekst samspill. Geneene styrer nemlig antall reseptorer i kroppen, og disse har med signalstoffene en skiller ut å gjøre. Mengden signalstoff som utskilles kan dermed variere fra person til person. I tillegg vil dette variere gjennom livet, ettersom det avhenger av ytre omstendigheter.

Hessen påpeker derimot at selv om en innehar de ønskede genene, er det ikke dermed sagt at en blir en god leder. Geneene setter noen rammer, men har ikke alt å si. Sosial status og tilhørighet har større betydning. Personlighet vil selvfølgelig være viktig, herunder den ideelle kombinasjonen av empati, autoritet og strategisk blikk. Få er derimot fødte ledere.

Ledelse – ikke entydig

Professor Jan Ketil Arnulf ved Institutt for ledelse og organisasjon ved BI, mener at hovedproblemet i denne sammenhengen ikke er genetikken, men selve begrepet ledelse.

“Vi vet ikke for lite om genetikk, men om ledelse. Folk tror at ledelse alltid har vært med oss, men i virkeligheten er dette et ganske nytt påfunn, maksimum 150 år gammelt som er knyttet til en økonomisk/industriell utvikling som brøt ned tidligere tiders stabilitet”, forteller han.

Arnulf belyser at det vanskeligste temaet i ledelsesforskning er å bli enige om hva ledelse faktisk er. Videre påpeker han at dersom forskerne sliter med begrepsforståelsen, vil de slite med genetikken. BI-professoren mener det er for mange mulige lederatferder til at det finnes enkle, biologiske seleksjonsmekanismer til å forklare dem. Han mener på den annen side at genetikken sikkert spiller en rolle, men at dette ikke trenger å være entydig eller bra.

Fantasi og forenklinger

Historien er full av naturlige eksperimenter på «medfødt ledelse». Folk i ledelse avlet seg med andre ledere; den franske adelen er et eksempel på dette.

Arnulf mener den fødte leder er en gammel utbredt fantasi som selv er genetisk forankret, da den er lett å forholde seg til. BI-forskeren påpeker også at de neurotransmitterne som tidligere er nevnt, er involvert i reguleringen av nesten all atferd. Siden vi i virkeligheten vet så lite om ledelse, mener han vi gjør klokt i å holde en viss kritisk distanse.

“Den fødte leder er så hypnotiserende som myte - alt fra messias-forestillinger til ringenes herre - at det er fort gjort å massere folks behov for lederporno, men vitenskap er det ikke”

.....
 Tekst // Julie Birkeland SMN 18-21
 Foto // Elements Envato
 Kilde // Ledernytt, Steinar Sund

ANKERØL 2020

DATO:
13. NOV

PRIS:
200,-

Det opprinnelige ankerølet

Tekst // Gerhard Bowitz Ihlen og Roald Sivertsen

Æresmedlemmer

Foto // Jens Christian

OM 17-20

Dagens ankerøl ved skolen er som de fleste kjenner til, en årlig revy av meget høy kvalitet som arrangeres av en utvalgt klasse. Det opprinnelige ankerølet derimot var av en helt annen karakter. Her var det kadetter og billig øl som var i fokus. Vi lar dette ankerølets «far», æresmedlem Gerhard Bowitz Ihlen, valkyrieformann 1968/69, fortelle hvordan det hele startet.

«Jeg var leder for Valkyriens Krigsinvalidaksjon i 1969-70. En av Norges høyest dekorerte offiserer (Krigskorsmed to sverd), kommandør Charles O Herlofsen, hadde tiltrådt som Sjef Sjøkrigsskolen i 1969. Han viste seg å være en romslig, hyggelig offiser. Hans nestkommanderende var kommandørkaptein Baard Helle, en «kadettens mann». (Senere skolesjef)

En av ideene vi hadde i aksjonskomiteen var å arrangere «Sjøkrigsskolens dag», der Sjøkrigsskolen åpnet porten for alle i samfunnet rundt oss. I tillegg til oppvisninger og omvisninger hadde vi bl.a. fått MTBer til å kjøre turer på Byfjorden med passasjerer!!

I en slik atmosfære av at «alt var mulig»

og med den positive skoleledelsen vi hadde, synes jeg at det kanskje kunne være betimelig med litt fokus på kadettens «velbehag». Til det eksisterende velbehaget hadde vi selvfølgelig Wesselstuen, men den var beliggende utenfor Sjøkrigsskolen. Innenfor hadde vi kun vårt lille spa-opplegg utenfor inngangen til (det gamle) internatet, også kaldt «andedammen». Aktiviteter i og rundt dette spaet ga mang en kadett glitrende status som kamikazestuper. Å stupe på ca 10 cm dypt vann krevde en sterk personlig dristighet, - muligens også med et rimelig anestesinivå fra omgang med bl.a. Hansas produkter. (Det må i parantes bemerkes at dette sistnevnte var kun i helt spesielle tilfeller, selvsagt! Kadettens dagslønn rakk jo ikke mer enn til to pils på Wesselstuen!)

For å teste «at alt var mulig» med en idè jeg hadde fått om å øke kadettens «velbehag», konfererte jeg med nestkommanderende. Nok en gang så han verdien av at kadettene fikk økt motivasjon, og at mitt forslag til ny, fast-aktivitet ved Sjøkrigsskolen ville kunne bidra til dette.

Jeg søkte om, og fikk, audiens hos vår nye skolesjef. Jeg kom etter hvert til saken og fremførte mitt forslag noenlunde som følger: «Kommandør. Jeg har et forslag om å gjøre noe positivt for kadettene. Vi har jo andakt

hver fredag etter utskei. Kunne vi ikke åpne baren for ølservering annenhver fredag, slik at man vekslet på mellom himmel og helvete. Det er jo selvsagt opp til den enkelte å bestemme hva som er hvor!»

Kommandøren var ikke en mann av mange ord, og viste handlekraften til en høyt dekorert offiser ved å si: «Det er greit, fenrik. Informer nestkommanderende, og sett i gang!» Høsten 1969, for mer en 50 år siden, gikk den første «Ankerpilsen» av stabelen!

Dette ankerølet var en «høydare» i mange år ved skolen frem til det ble tatt av plakaten tidlig på 90-tallet. Det var mao gudsord i aulaen den ene fredagen og billig øl den neste.

Prisen ble satt ved at skolesjefen snurret på det store «lykkehjulet» på scenen. I min tid som kadett var det ikke uvanlig at 1 flaske grønn Hansa kostet 50-øre - til stor fortvilelse for kasserer selvsagt.

En stor takk til Æresmedlem Gerhard som tidlig forstod at sjøkadetter og billig øl alltid hører sammen!

Høsten 1969, for mer enn 50 år siden, gikk den første «Ankerpilsen» av stabelen!

HØSTFEESTEN

Valkyriens mest tradisjonsrike arrangement i dag er «Høstfesten» på sykehjem i Fyllingsdalen - første gang arrangert i 1982. Bakgrunnen var at en lignende ordning var blitt etablert med gardistene fra HM Kongens Garde da Trude Drevland, (ex. ordfører i Bergen), var ansatt ved Ullern sykehjem. Hun hadde ved selvsyn sett den gjensidige gleden ved gardistenes tilstedeværelse på sykehjemmet og ønsket noe lignende samarbeid med Sjøkrigsskolen, ettersom hun hadde flyttet til Bergen og blitt assisterende bestyrer ved Fyllingsdalens sykehjem.

Hun ba skoleledelsen om talerett under det faste ankerøl arrangementet en fredag i Valkyriens regi. Hun holdt en flammende appell om betydningen av et slikt arrangement i Bergen. Hun har riktignok i ettertid uttalt at hun aldri har vært så nervøs før et innlegg noensinne. Daværende valkyrieformann, Arthur Kordt, måtte likevel jobbe hardt for at kadettene skulle forstå betydningen for lokalsamfunnet og for beboerne ved sykehjemmet.

Beboerne gleder seg til det de kaller for «kadettfesten» et helt år i forveien. Også for kadettene og skoleledelsen er dette en uforglemmelig opplevelse, og det er ikke uten grunn at dette arrangementet i 2022 feirer 40-års jubileum. De siste årene er høstfesten blitt arrangert på Løvåsen sykehjem.

KADETTFORSIKRING - GRATIS

Vet du at du har gratis forsikringspakke under utdannelsen din?

Du får forsikringspakken #under28 som inkluderer **reise-, innbo-, og ulykkesforsikring** inkl. ekstremспорт og krigsrisikodekning. I tillegg får du **helseforsikring, TS- forsikring og advokatbistand.**

NYHET!

Syns du det er vanskelig å vite hvilke forsikringer du bør ha?

Vi er stolt av å kunne presentere vårt helt eget forsikringskontor, BFO Forsikring. De er eksperter på BFO sine forsikringer og er uavhengig av forsikringsselskap. BFO Forsikring kan svare på spørsmål om vilkår, hvilke forsikringer du har, ikke har og burde ha ettersom behovene forandrer seg.

Ring 23100220 tast 1

VÅR ARV

Tekst // Martin Sløveren Andressen MM 19-22

Foto // Frederik Ringnes Forsvarets mediearkiv

Hva ligger egentlig i betydningen av ordet arv? Er det et renommé, ettermæle, rykte, arvegods eller historie? Jeg har ikke et konkret svar for hva ordet omfavner, ei hva jeg skulle ha skrevet om det, men jeg tenker at arv handler om å gi noe videre til andre.

Under kursing av MM 19-22 og ME 19-22 i Horten var vi på besøk hos Marinemuseet. Det er en plass alle med et ønske om karriere i Sjøforsvaret burde ta turen innom. Under besøket ble vi fortalt historien om hvordan Norges første fly kom til Norge.

Fredag 19. april 1909 satt tre norske marineoffiserer på Sjømilitære Samfund i Horten. De skal via et tidsskrift ha funnet ut at en svensk marineoffiser hadde planer om å fly over den norske marinebasen Karljohansvern. Ryktene skulle ha det til at han skulle slippe appelsiner over Norge den 17. mai. Tatt i

betraktning at dette var syv år etter unionsoppløsningen med Sverige, vekket det trolig et gjenkjennbart konkurranseinstinkt hos offiserene. Ifølge lokale kilder skal offiserene ha vært i ganske så fuktige lag - noe kadetter burde kunne relatere seg til. Allerede lørdag morgen satt Premiaerløytnant Hans Fleicher Dons på toget til Tyskland for å lære seg flyverkunsten samt anskaffe en flygemaskin. Resten av historien inkluderer både opp- og nedturen. Det ender med at offiserene får kjøpt inn et fly ved hjelp av kronerulling og kommer seg i luften før svenskene. Det som bare var en idé en fuktig fredagskveld endte opp med å bli forløperen til en ny forsvarsgren.

Med denne sanne historien til grunn, vil jeg trekke frem ord som ambisjoner, mannsnot, ydmykhet, pådriv, utfordring og utvikling. Kombinerer vi disse ordene med dagens muligheter, finnes det få begrensninger. Tenk hvilken arv tre berusede marineoffiserer lagde i en tid

med langt mer begrensede ressurser enn det vi har i dag.

Gjennom en årrekke har kadetter ivaretatt ettermælet fra Christoffer B. Meyer. Gjennom Valkyriens aktiviteter har kadetter skapt et renommé og rykte. De har vedlikeholdt tradisjoner som Ankerøl og Dogwatch og de har skapt gode historier!

Jeg vil oppfordre kadetter og øvrige lesere til å engasjere seg. Vi er de neste i rekken til å bringe arven videre. Jeg vet for meg selv at jeg ønsker å leve et kadettliv vi kan huske når vi er ferdig. Kanskje vi møtes i Valhall for en fuktig kveld. Og kanskje vi lager forløperen til en ny forsvarsgren. Hvem vet hva vår arv vil bli? Det eneste jeg vet for sikkert er at arven vår oppnås gjennom mottoet vårt.

EX UNITATE VIRES - Fra fellesskap kommer vekst

KAMMO-SWIMS

Pris: 700,-

Bruk og anvendelse:

For offiseren som oftest strider med kaffemaskinen er dette HOT KIT. Ikke-navngitte (hemmelig) og fiktive individer fra MILSIK skal ha sagt følgende om produktet: «perfekt for OF-operatører on the go»

KIT-TØRE

VURDERINGER FRA GRUNNMUREN

KK Kvitne - Terningkast 1

«Lav vannbord og feil farge. Med utbedringer kan T1 og M04 kombineres i fremtiden.»

KL (Kroppen er et tempel) Sildnes - Terningkast 2

«Den kule kamofargen trekker opp fra terningkast 1. Av rent tradisjonelle årsaker foretrekker jeg M04 i felt. Kalosjer på T1 sko vurderes til "litt puslete»

VURDERINGER FRA AKTUELLE

Kvarterforvalter Linda - Terningkast N/A

Pros: «La meg tenke på det»

Cons: «La meg tenke på det»

Wodel "Sleepy Woody" Rugahiye - Terningkast ?

Pros: (Red anm, han skulle sove på det, og kom ikke tilbake til meg (KIT-TØRE), så det må ha funket bra for sønnen)

Cons: (Red.anm, en kan bli vanskelig å nå)

Pris: 52 yen

KAMMO-PÛTETREKK

Bruk og anvendelse:

«For luftoffiseren som en innlosjert på Grand Hotel kan det tilkomme et behov for påminnelse om hvordan de egentlig "kit-brukerne"/ infanteristene har det. Da er det grisefett når man kan legge hode på queen-size senga og nyte Ø-dagen med bed&breakfast.»

KAMMO-TEIP

Pris: 420,- (samme som medlemskap i Valkyrien)

Bruk og anvendelse:

«Lapper sprekken i panseret ganske bra»

VURDERINGER FRA FOLK SOM HAR FIKSET LITT (JØRGEN), ELLER HAR LITT Å FIKSE (JONE)

Jørgen (AutoGade) SMN 18-21 - Terningkast 5 (på vippen til 6)

Pros: Her dekkes både skinn, skygge, form, farge, bevegelse, lyd, lys og silhuett! Godt anvendbar for Nord-Norge, men kun under tregrensen.

Cons: Ved særlig mye fullauto smelter teipen om forskjefet! NB: Fullauto er forbeholdt den trente soldat ved kontakt på patrulje, hurtige enkeltskudd bør vurderes for den gemene hop!

Jone MV 19-22 - Terningkast 3

Pros: Endelig noe som kan fikse litt på dialekten uten å være for synlig

Cons: (Red. anm: KIT-TØRE skjønte ikke helt hva han sa, men det må ha vært proen over)

FELLESOPERATIV KJENNINGSQUIZ TIL LANDS, TIL VANNNS OG I LUFTEN!

“If you know the enemy and know yourself, you need not fear the result of a hundred battles. If you know yourself but not the enemy, for every victory gained you will also suffer a defeat. If you know neither the enemy nor yourself, you will succumb in every battle”

- Sun Tzu, The Art of War

Tekst // Jørgen Gade-Lundlie SMN 18-21
Tekst // Helle Regine Elverum LOG 18-21

Krigere av Valkyrien!

Kjenn deg selv, men også din fiende! Dette er budskapet for en av Sun Tzu's mange tanker om hvordan lykkes på slagmarken. Dagens slagmark er imidlertid en fellesoperativ slagmark, og moderne kriger vinnes gjennom kompletterende og synergerende utnyttelse av stridsmidler til lands, til vanns og i luften. Gjennomsyret og indoktrinert med fellesoperativ tankegang, kan GOU3 avkrefte enhver tvil om at det er i fellesoperasjonen nøkkelen til suksess ligger. Det er her vi stiller som sterkest!

Derfor; like viktig som at vi vet hvordan sjø-, luft- og landmakten bidrar i fellesoperasjoner i Norge og NATO, er det at vi kjenner til hvordan vår nabo i øst søker å utkjempes striden på den moderne slagmark, og med hvilke kapasiteter og kapabiliteter.

Det er med dette stor stas at vi her byr opp til tango med noe av den russiske bjørnens krigsmaskineri! Kjenner du disse, kjenner du til hvordan de påvirker operasjonsområdet og ditt handlingsrom! I storstilt kjenningsånd presenterer vi med dette en Russland-spesial for første utgave av «Dogwatch Fellesoperativ kjenningsquiz – til lands, til vanns og i luften!» Hvor mange klarer du? Kjenner du knapt nok igjen pizzabudet på vei opp til skytebanene på Heistadmoen, eller er du like skarp i kjenningens rike som en sylskarp Steiner-kikkert vendt mot øst?

Besetningen på FHS Sjøkrigsskolen har høye standarder, og krever intet annet enn det beste! Derfor har vi etablert forbindelse med ekspertisen på fagområdet, Grensevakten GSV! Det er med stor takknemlighet at vi takker GSV for deres bidrag i forbindelse med denne utgaven av kjenningmesterskapet! Det skal være liten tvil om at dere som vokter Norges og NATOS grense mot Russland i nord, og daglig skuer utover de russiske skoger og farvann, besitter stor faglig dyktighet og kompetanse innenfor fagområdet.

Fra redaksjonen i Dogwatch rettes det med dette en stor takk til GSV!

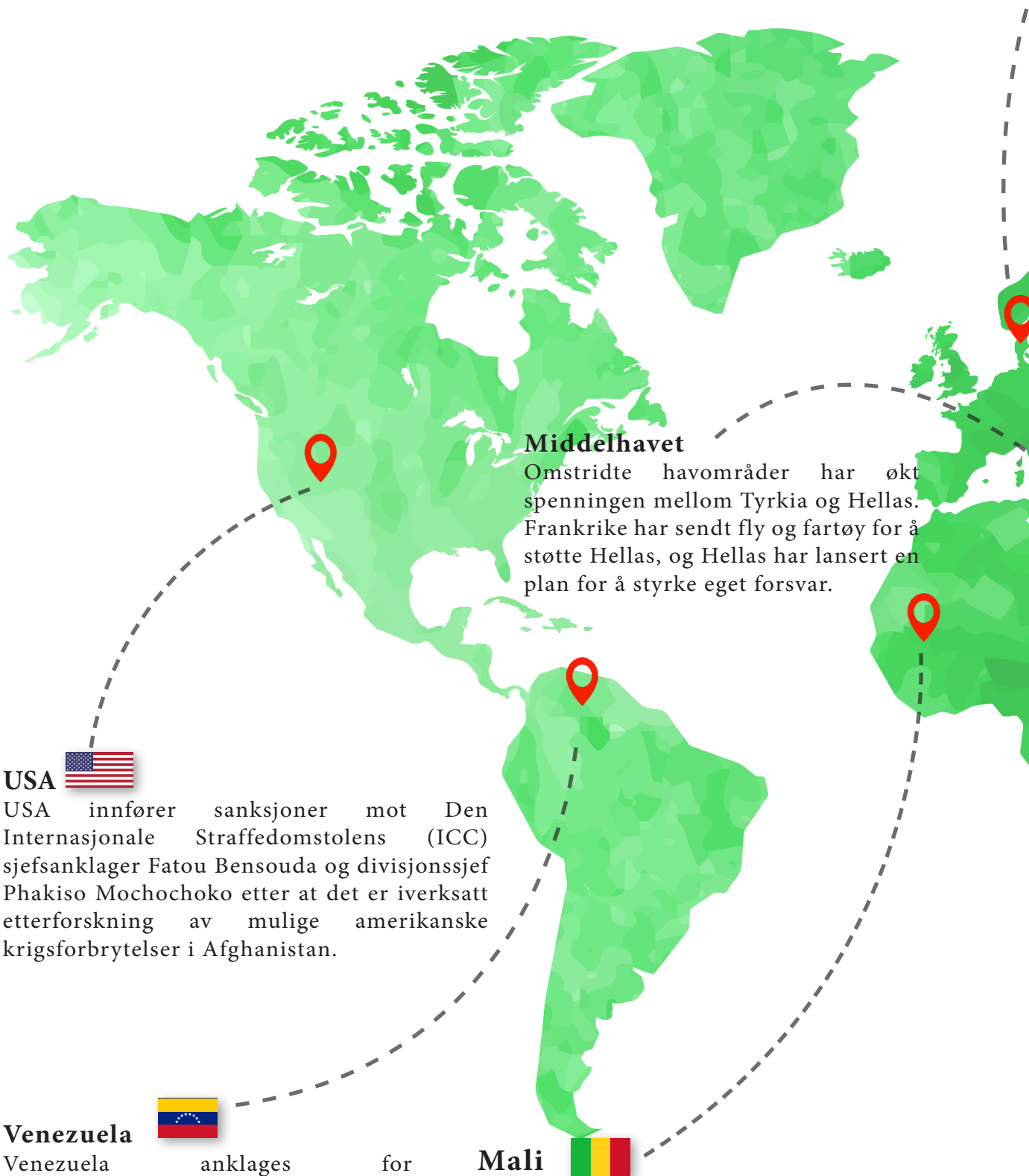
Vi sees på dekk!

FAST: 1. KA-27 Helix A 2. MIG 29 K Fulcrum-K 3. A-50 Mainstay 4. MI-24 Hind E 5. IL-38 May 6. T-72 B3 7. SA-8B Gecko 8. BMP-3/M 9. BMP-3/M 10. SA-20 Gargoyle 11. Gremyashchy Class Multi-Purpose Corvettes 12. Sovre-menny-class destroyer 13. Steregushchy-class corvette 14. Ropucha-class landing ship

Sikkerhetspolitisk overblikk

Tekst // Brynjar Haarberg Avdeling SMN 18-21

USA

USA innfører sanksjoner mot Den Internasjonale Straffedomstolens (ICC) sjefsanklager Fatou Bensouda og divisjonssjef Phakiso Mochochoko etter at det er iverksatt etterforskning av mulige amerikanske krigsforbrytelser i Afghanistan.

Middelhavet

Omstridte havområder har økt spenningen mellom Tyrkia og Hellas. Frankrike har sendt fly og fartøy for å støtte Hellas, og Hellas har lansert en plan for å styrke eget forsvar.

Venezuela

Venezuela anklages for menneskerettighetsbrudd. Eksempler er drap, bortførelser og tortur. Landets president Maduro påstår samtidig å ha fanget en amerikansk spion.

Mali

Etter militærkuppet i Mali innførte Economic Community of West African States (ECOWAS) økonomiske sanksjoner mot Mali og stenging av tilstøtende grenser.

Danmark

Et russisk Su-27 har fløyet over den danske øyen Bornholm og begikk dermed en alvorlig krenkelse av luftrommet i NATO-landet, ifølge NATOs Allied Air Command.

Hviterussland

Presidenten Aleksandr Lukasjenko møter økende protester internt, og Russland har tilbudt å støtte med militær- og politistyrker til NATO og Vestens store forskrekkelse.

Kina - India

Kinas forsvarsminister Wei Fenghe og Indias forsvarsminister Rajnath Singh har avholdt et møte i Moskva for å forsøke å dempe spenningene på grensen mellom landene. Den siste tiden har det vært flere dødsfall langs fjellgrensen, som resultat av sammenstøt mellom partene.

Japan

Shinzo Abe har gått av som statsminister i Japan grunnet helsemessige årsaker. Han blir trolig erstattet av Yoshihide Suga, som er valgt til ny leder for Det liberaldemokratiske partiet.

Iran

Forbudet mot å selge konvensjonelle våpen til Iran utløper i oktober, iht. atomavtalen. USA har jobbet med å forlenge våpenembargoen og gjeninnføre FN-sanksjoner. USA møter motstand fra statene som støttet den originale Iran-avtalen.

Midtøsten

Tirsdag 15. september undertegnet De forente arabiske emirater og Bahrain en avtale med Israel om å normalisere forholdet mellom landene. Den inkluderer diplomatiske forbindelser og at boikotten av Israel oppheves.

Hvordan forvaltes Forsvarets viktigste ressurs?

.....
Tekst // Hanna Sesselja Mikalsen Luftforsvaret
Foto // Vivienn Engstrøm Forsvaret
.....

Det har blitt en etablert sannhet at Forsvaret sliter med å holde på personellet. For mange ansatte slutter før de fyller tretti. Min opplevelse er at det er et komplekst bilde bak hvorfor vi mister personell. Jeg tror måten de ansatte forvaltes på er en av hovedårsakene til at folk slutter. Forsvaret er i stadige omstillinger, de største og mest merkbare for de ansatte er utdanningsreformen, basepolitikk og ordning for militært tilsatte (OMT).

For mange oppleves det som om det viktigste er evnen til å omstille, ikke skru, skyte, seile eller fly. Som en tidligere skvadronsjef beskrev sin situasjon: «Jeg har to typer ansatte; de med gebiss, og de med regulering». Som offiser og tillitsvalgt

i Luftforsvaret har jeg kjent på personellpolitikks utfordringer selv, og ikke minst ser og opplever jeg hvordan gode kolleger blir forvaltet. De fleste utfordringene tror jeg handler om at forvaltningssystemet svikter, fordi Forsvaret og forvalterne aldri får ro til å fungere under de stadige omstillingene.

Motiverte for mestring

Major Lars-Andreas Irgens beskrev personellet i Forsvaret som ansatte med høy indre motivasjon. Slik starter de fleste av oss våre karrierer i grønt; motiverte og mektig stolt av å være del av noe større enn oss selv. Vi får høre at Forsvarets viktigste ressurs er menneskene. Samtidig er det materiell det blir prioritert midler til. Det kan for mange være utfordrende å forstå, men det er ikke alltid Forsvaret får prioritere midlene sine selv. Det blir dermed en utfordrende balansegang for Forsvarets militære ledere. Du lærer ikke om det

sammensatte politiske systemet som drifter og forvalter etaten Forsvaret i førstegangstjenesten eller på befalsskolen; at det er et departement på toppen som egentlig styrer det hele.

Da oppleves det som utfordrende for mange når Forsvarets militære ledelse trekker frem personellet, mens det politisk primært bevilges penger til materiell og basestruktur. Det blir ikke mye øvelser av det. Litt enkelt sagt; det er øvelse på krig som gjør oss gode på krig. Det er vel tross alt det vi skal være gode på. Dette skaper frustrasjon. Hvem vil ha en jobb hvor man ikke får øvet på primærfunksjonen sin i en slik grad at man har alle forutsetninger for å mestre den hvis det skulle smelle? Så lenge det må mennesker til for å nyttiggjøre materiellet, er det kvaliteten på personellet som er avgjørende for effekten. Da må vi investere i personellet også.

Forventninger når vi sier ja til tjeneste

Hvordan vi forvaltes påvirker hvordan vi trives, og det påvirker vår motivasjon for å fortsette i Forsvaret. Hvordan kollegene våre forvaltes påvirker i like stor grad. Forsvaret gir ofte utdanning i bytte mot plikttjeneste, og inngår juridisk bindende kontrakter med unge høyt motiverte mennesker. Brudd på forventningene disse kontraktene gir påvirker motivasjonen. Et nylig eksempel er flygere og navigatører som ble lovet bachelorgrad som en del av utdanningen; flyvende offiserer gjennomførte tidligere ett år på Luftkrigsskolen før fagutdanning i utlandet, for så å fullføre bachelorgraden i løpet av plikttjenesten.

Nå får de ikke lengre det; etter utdanningsreformen og flere år med for lavt antall studieplasser for flyvende som mangler de siste to årene er det ikke lengre plass eller kapasitet i systemet. Så de har fått tilbud om å ta 60 studiepoeng deltid mens de fortsatt tjenestegjør ved sin avdeling, noe som ikke gir de bachelorgrad, men status som krigsskoleutdannet offiser, såkalt GOU-status. I tillegg opplever flere av dem å bli holdt igjen på lavere nivå og samme tjenestested; de nektes muligheten til å utvikle seg eller bygge bredde.

Hvordan oppleves det, både for de

flyvende, men også oss andre rundt dem, at Forsvaret bryter sine egne kontrakter med ansatte? Mildt sagt skremmende. Tør, vil og orker noen av dem å «ta kampen» mot systemet? Neppe. Takhøyden er stor, men ikke så stor. Ikke når du er ung, har flere år med plikttjeneste igjen, og ikke vil bli stemplet som vanskelig. Så da biter du tenna sammen og jobber videre, og mens frustrasjonen bygger seg opp bestemmer du deg for å slutte. Dette er det dyreste personellet Forsvaret utdanner, og da er det fryktelig ulogisk å forvalte de på en så dårlig måte at de slutter med en gang plikttjenesten er over. For det er tross alt ganske lumpent å endre innhold og vilkår i en kontrakt underveis.

De nye flyvende offiserene får for øvrig heller ikke treårig krigsskoleutdanning, det er forbehold de av oss som jobber på bakken. De nye får to år, og så skal de skrive bachelor og ta de siste 60 studiepoengene parallelt med en svært krevende fagutdanning i utlandet. Alt i effektiviseringsens navn. Utdanning er kostbart. Som oberstløytnant Dag Henriksen ved Luftkrigsskolen skrev i sin artikkel om utdanning, kvalitet og gevinstrealisering, «Vi kjøper flymaskiner for flere hundre tusen millioner kroner, men synes utdanning er litt dyrt.» Litt enkelt sagt; hvorfor skal flygeren som skyter missiler fra lufta ha mindre

offisersutdanning enn troppssjefen i Luftvern som skyter det samme missilet fra bakken?

Manglende pensjonsopptjening

Det går gjerne noen år før vi oppdager at det kun er grunnlønnen som er pensjonsgivende i Forsvaret. Tilleggene som kompenserer for risiko og fravær fra hjemmet er unntatt pensjonsopptjening. Hvem tenker på pensjon i starten av tyveårene? Ikke de fleste. Men det at en stor andel av lønna ikke er pensjonsgivende betyr faktisk noe; omfanget av øvelser og behov for vakt døgn skaper forutsigbare tillegg for de fleste ansatte, og for arbeidsgiver. Det er ikke det samme som overtid, og bør inngå i pensjonsgrunlaget.

Når vi leser i media at Forsvarsdepartementet vingeklippet Forsvarssjefen i fjorårets lønnsforhandlinger hvor pensjon var hovedsaken for de militære arbeidstakerorganisasjonene skaper det uro; mener ikke departementet at vi skal få pensjon for de i gjennomsnitt 1,7 årsverkene de gir oss i arbeidsbelastning med sine politiske ambisjoner? At bare halve inntekten er pensjonsgivende for mange av oss er uholdbart. Hvem vil bli værende i et yrke hvor vi ender opp som pensjonstapere?

Foto // Morten Hanche Forsvaret

“Hvorfor skal flygeren som skyter missiler fra lufta ha mindre offisersutdanning enn troppssjefen i Luftvern som skyter det samme missilet fra bakken?”

Forskjellene som gnager

Da OMT kom inn for fullt i 2016 ble gradsstrukturen justert, et arbeid som fortsatt pågår. Vi har i dag hele 10 offisersgrader og 10 spesialist- og spesialistbefalgrader, eksklusiv de vernepliktige. Det er mange grader for et relativt lite forsvar. Samtidig fortsetter Forsvaret å rekruttere de beste, uten å ta hensyn til at vi i dag ikke tar inn de samme vi tok inn for 20-30 år siden. Jeg opplever det som urovekkende å se svært dyktige sersjanter som allerede etter få år i Forsvaret er frustrerte på både forvaltning og bemanningssituasjon. Jeg må ærlig innrømme at jeg tviler på at Forsvaret med dagens rekrutterings- og forvaltningsstrategi klarer å holde på så mange som trengs i et langtidsperspektiv, noe også Svendsen-utvalget viser til.

Det avhenger i dag av hvilken forsvarsgren og hvilket fagfelt du jobber i om det går få eller flere år før du får mulighet til å ta utviklende kurs. Lønna kan variere i like stor grad; du kan fly operative tokt i Luftforsvaret på grunnlønn, seile med Sjøforsvaret på seilingstillegg, eller trene med Hæren på øvingstillegg. Det oppleves paradoksalt for våre flyvende som leverer skarpt hver dag at de ikke får høyere kompensasjon

enn grunnlønn. Det er visst for dyrt. Så de får noen timer til avspasering i stedet. Utfordringen for mange av de er at det ikke er tid til å avspasere — de er allerede for få til å løse oppdraget. Det trengs en bedre kompensasjonsordning for operativ flyvende tjeneste. I dag varierer kompensasjonen grovt mellom de ulike flytypene og oppdragene. Det er paradoksalt at du tjener bedre på en IB-vakt, enn på en 10-12 timers arbeidsdag på skarpt tokt uti havet, langt utenfor redningstjenestens rekkevidde.

Når de ansatte får belastningen

De fleste av oss skjønner at mange av Forsvarets utfordringer (HR-reform, utdanningsreform, baselokasjoner, materiellinnkjøp/utskiftninger, OMT) er politisk styrt, og at det er vanskelig å være en forutsigbar arbeidsgiver når politisk ledelse i tide og utide snur opp ned på kabalen. Vi forstår at også Forsvarets ledelselementer er underbemannet og at prosessene derfor ofte kan ta litt tid. Det er frustrerende, men vi forstår det. Men opplevelsen av at både politisk og militær ledelse gambler med den indre motivasjonen til de ansatte ved til tider slett personellpolitikk og personellforvaltning er utfordrende for mange å stå i over tid. Uttalelser

som «men dere får jo fly» når luftoperative påpeker dårlige vilkår, «det er en kalkulert risiko» når det fra lavere nivå påpekes svakheter ved bemanningsplaner eller finansiering, eller «du har plikttjeneste så vi trenger ikke ta hensyn til deg» svekker i stor grad den indre motivasjonen.

Anne Lise Stranden beskriver i artikkelen «derfor sier vi opp jobben» at de fleste ansatte slutter fordi de mistrives og mangler faglig utvikling. Forsvaret er god på rekruttering; vi blir alle stolte når vi ser de prisvinnende reklamefilmene fra Forsvaret. For alt vi har, og alt vi er. Fantastiske ingenting. Men Forsvaret må bli bedre på beholde de man alt har rekruttert. Min erfaring er at forvaltningssystemene i Forsvaret ikke gir lederne handlingsrom; systemet praktiserer ikke tillitsbasert ledelse. Det er vesentlig billigere å beholde, investere i og utvikle de du allerede har, enn å bøte på gjennomtrekket ved å stadig fylle på i bunn. Dagens forvaltning stimulerer dessverre til det motsatte.

Foto // Ole-Sverre Haugli Forsvaret

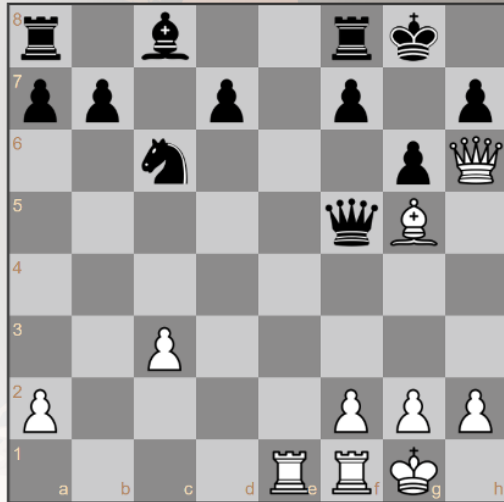

Sjakknett

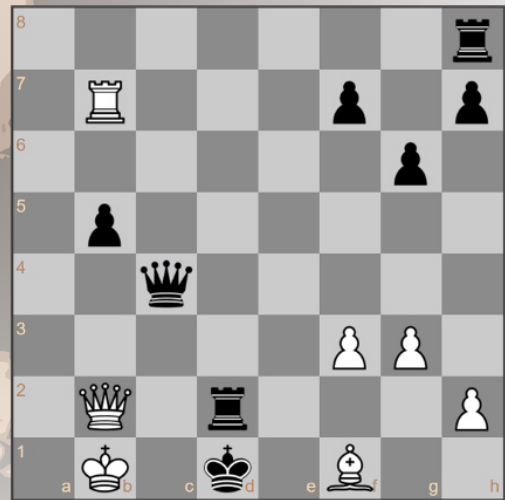
LETT

Hvordan kan hvit sette matt i 3 trekk?
Hvit flytter først.

VANSKELIG

Hvordan klarer hvit på 3 trekk å komme best ut
av denne situasjonen og vinne på materiell?
Hvit flytter først.

Løsning lett: Dxf8, Kxf8 - Lh6, Kg8 - Te8++
Løsning vanskelig: Td7, Txd7 - Lxc4, c4 - Dxb8 (Regnes som tidens peneste sjakkparti, Kasparov-Topalov, 1999.)

Krigsskoleutdannede
offiserers landsforening

Kadetter, offiserer med krigsskole (OF) og sivile/militære med langtidsutdanning i en organisasjon – Krigsskoleutdannede offiserers landsforening.

KOL ER

en partipolitisk nøytral tjenestemannsorganisasjon tilsluttet Akademikerne. Akademikerne er den raskest voksende og nest største hovedsammenslutning i staten. Vi ivaretar dine interesser både i sentrale forsvarspolitiske spørsmål og i den sentrale og lokale utviklingen av dine lønns- og arbeidsvilkår.

VELG KOL FORDI

Vi mener at utdanning skal lønne seg, både lønsmessig og tjenestemessig. KOL er i en unik situasjon som kan jobbe mot dette målet, siden vi har en homogen medlemsmasse.

Vi slipper normalt å ta hensyn til medlemmer med helt ulike interesser. Som største tjenestemannsorganisasjon under Akademikerne i Forsvaret representerer vi i de fleste sammenhenger alle akademikerorganisasjonene i Forsvaret.

KOL TILBYR:

- Rask og pålitelig medlemsassistanse.
- Særdeles gode bank- og forsikringsordninger (gjelder også i INTOPS) i Danske Bank og Gjensidige.
- En time gratis juridisk rådgivning hos KOLs advokat.
- Gunstig avtale ved kjøp av bil – se våre hjemmesider.

Jo flere medlemmer vi blir, desto større gjennomslagskraft vil vi få. Meld deg inn i KOL i dag. Det kan du gjøre via våre hjemmesider www.kol.no.

Stavanger Triathlon 2020

Tekst // Irmelin Moen & Kristin Lovendahl Berg

Foto // Øyvind Lovik & Svein Erik Fylkesnes

Avdeling // MM 18-21 & LOG 18-21

Avdeling // Stavanger Triathlonklubb

“Det finnes bare en regel i triatlon; det er at de du tenker aldri kan slå deg, garantert kommer til å gruse deg!” sa Mikal under racebriefen til laget fra Sjøkrigsskolen. Ambisjonsnivået var spredd. Noen hadde øvd til dette lenge, andre ble med for gøy. Det kom tydelig frem da Maximillian sa “Hæ, skal vi svømme først?”.

For åttende gang arrangerte Stavanger Triathlonklubb en konkurranse ved Stokkavatnet, ca. 10 min kjøretur fra Stavanger sentrum. Det ble debut for alle ni kadetter fra Sjøkrigsskolen, hvor samtlige deltok i Olympisk distanse. Værmeldingen viste flere millimeter med regn og noe vind. Heldigvis er vi kadetter godt vant til varierende vær på Vestlandet, og været var derfor ingen hindring når det gjaldt motivasjonen. Lørdagen ble brukt til rekognosering av løypen og nødvendige forberedelser før konkurransstart på søndagen.

Startskuddet gikk søndag 13. september kl. 1000. Da ble deltakerne puljevis sluppet ut i Stokkavatnet. Første etappe startet med en relativt kald svømmetur på 1500 meter, med noe dårlig sikt og bølger. Opp fra vannet løp man inn til første skiftesone. Her byttes svømmedrakten ut med sykkelklær. I triathlon er det flere regler, hvor en av dem er at så snart en forlater skiftesonen med sykkel skal hjelmen være på. Man får heller ikke begynne å sykle før man har kommet til sykkelløypa.

Sykkelløypa var en rute på 40 kilometer fra Stokkavatnet ut til Tungenes fyr, før en returnerte til skiftesonen en siste gang. Stavanger viste seg fra sin beste side med regn og en kald bris, noe som gjorde sykkelturen litt kaldere og våtere. Overgangen fra sykkelkoene til løpeskoene var nok tyngre for de fleste av kadettene enn forventet. Her gjelder det å få beina i gang for å overleve de 10 siste kilometerne. Løpingen bestod av en løype langs Stokkavatnet på 5 kilometer som måtte gjennomføres to ganger. Her var det mange slitne ansikter som ga sine siste krefter før målgang.

Logistikken i forkant av et triathlon er noe omfattende da alt utstyr må være på plass. Våtdrakt, sykkel, Tri-drakt, hjelm, løpesko og raske briller er et utvalg av de mange tingene som må være med. Med en spredt kadettmasse dro noen fra Oslo med fly og sykkel-bag, mens GOU2 kjørte SOL-bilen med sykler ned til Stavanger. I møte med de andre konkurrentene og deres utstyr kan vi vel si at vi har mye igjen å lære (les: kjøpe). Kristin står fast ved sitt og mener at “veien til suksess er 90% kit, 9% viljestyrke og 1% fysisk evne”.

Gjengen som deltok sier seg godt fornøyd med innsatsen og takker Stavanger Triathlonklubb for et vel gjennomført arrangement!

EN RAMME, TO HJUL

Først synes tanken litt flyktig og fjern
Mest som en spøk som var nokså intern
Det er ei for sarte
Å la ferien starte
Med å sykle fra Bergen til Karljohansvern

Vi var ganske gira da vi kastet loss
Og underveis skinte solen på oss
Det var ingen anger
Gjennom Hardanger
Den første etappen gikk litt forbi Voss

VIL Vin og Sykkel er navnet på laget
Med en slik kombo kan en ikke klage
Men det folk vil vite
Er nøyaktig hvor lite
Sykling det blir per liter vin i din mage

På dag nummer to ble Vidden beseiret
I en hytte på Geilo ble det slaget feiret
med mat og hvile
men uten å tvile
på at Horten snart sku' bli beleiret

Så gjenstod det bare en lang Numedal
Men kadetter har "guts" og vi ga full pedal
Om lag 60 mil
ble fullført med stil
av et team som selv tror de er ganske normal

Takk for turen!

.....
Tekst // Irmelin Moen MM 18-21
Filip Husebø MM 18-21
Foto // Irmelin Moen MM 18-21
.....

ESTERS LØPETIPS

Tekst // Ester Jerstad Avdeling: LOG 19-22
Foto // Kjell Kristian Netland Avdeling: LOG 18-21

I skrivende stund er vi i overgangen til oktober, og SKSK-Karusellen nærmer seg med stormskritt. I den anledning tenkte jeg å dele noen tips og triks til løping

Hvorfor skal dere få løpetips fra meg? Jeg er ingen ekspert, men jeg har konkurrert i og drevet med friidrett i flere år. Friidrettskarrieren har jeg lagt på hylla, men løping som treningsform tror jeg aldri at jeg kommer til å bli lei. Dette har ført til at jeg har gjort meg noen erfaringer opp igjennom, som jeg snart skal prøve å oppsummere i et par kjappe punkter.

Men først av alt - *hvorfor bør man løpe?*

I perioden etter sommerferien har man som kadett på Sjøkrigsskolen egentlig ikke hatt så mange andre valg med nedstengte treningsrom og strenge smittevernstiltak. Men det er lurt å løpe, selv når gymmen åpner og muligheten for å trene styrke kanskje frister mer. I en hektisk hverdag der store deler av tiden går til skolearbeid vil en løpeøkt kunne bidra til både fysisk og mentalt overskudd. I tillegg er det effektiv kondistrening og det har mange helsegevinster. Som vernepliktig, student eller ansatt i Forsvaret har man også en årlig 3000 meter som må bestås på et gitt tidskrav.

Det er ikke rakettforskning at dette kravet er vanskeligere å oppnå dersom man sjelden eller aldri trener løping. Bare det burde i utgangspunktet være litt motivasjon, eller i det minste legge lista for en løpeøkt i ny og ne.

Så over til noen lure tips og triks:

1 Varier treningsform

Kombiner lengre joggeturer med intervalltrening! For å kunne gjennomføre og tåle intensive intervaller med ønsket kvalitet trenger man et grunnlag i bunn. Dette grunnlaget legges gjennom langkjøring, altså lengre løpeturer med lavere intensitet. Dette er viktig å ha i bakhodet når man skal lage et eget løpsprogram. Dersom man planlegger med tre løpeøkter i uken, bør én av disse være intervalltrening og de resterende langkjøring.

2 Naturlig progresjon

Hvis du ikke har løpt noe særlig tidligere bør du starte gradvis. Mange går på smellen og starter for mye og for fort. Kroppen må bli vant med løpingen og få tilstrekkelig tid til å restituere etter øktene. Ikke peis på med flere harde intervaller i uken, men tilpass alltid mengden og intensiteten til nåværende form. Da blir sjansen for å øke fremgangen og opprettholde løpemotivasjonen mye større!

3 Finn en løpe-makker

Noe som har fungert bra for meg er å løpe sammen med andre, både på rolige langkjøring og på intervalltreninger. Det booster motivasjonen å trene sammen med noen, og man pusher seg gjerne litt hardere enn hva man ville gjort alene. I tillegg vil man også i større grad forplikte seg til å gjennomføre dersom man har avtalt en økt på forhånd.

4 Self-care

Løpeøkter tærer på både muskler og ledd, og det er viktig å ta vare på kroppen i etterkant av øktene. Den store synderen uttøying bør prioriteres før man hopper i dusjen. En annen viktig ting er påfyll! Ikke alt for lenge etter løpeøkten bør man få i seg noen raske karbohydrater som banan, brødskiver eller den notoriske favoritten: sjokomelk (<3). Litt self-care etter løping bør altså prioriteres, fordi det bidrar til å forebygge både stølhet og skader.

Jeg håper at noen av tipsene kan være til nytte både i forberedelsene til og underveis i SKSK-Karusellen! Til slutt vil jeg avslutte med et sterkt sitat fra selveste NK VIL, Jørgen Mejland: «Husk at en dårlig trening er bedre enn en god skade». Tilpass løpetreningen til nåværende form, ikke gjør for mye og for fort, og viktigst av alt – husk å ha det gøy!

TIDLIGERE SJØKADETT? **BLI STØTTEMEDLEM**

DETTE ER DITT DIGITALE **MEDLEMSKORT**

Medlemsfordeler

Hold oversikt over alle medlemsfordelene i ett å samme sted. Dette vil også gjøre at du slipper å krangle med ringevikarer om hvilke fordeler valkyrien har.

Meldinger

I joyn har du også din egen innboks som gjør at Valkyrien kan sende ut meldinger til alle sine medlemmer om arrangementer, informasjon, Fagpolitisk nyhetsbulletin og mye mer.

Dogwatch

Joy n gir deg tilgang på Dogwatch hvor som helst, så nå kan du lese på frivakt.

Medlemskontigent

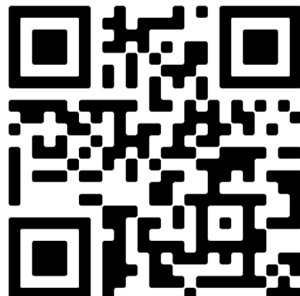
Du vil også motta betalingsvarsel og tilbud om å fornye medlemskapet ditt i appen. Joy n vil også bli sentral i sentrale arrangementer og påmelding.

og mye mer...

Valkyrien har mye spennende i gjerde. Appen vil kune tilby mange muligheter for deg som medlem, og mye nytt vil bli presentert i løpet av høsten.

Hva er støttemedlemskap?

Støttemedlemskapet er for alle tidligere kadetter som savner foreningen. Med støttemedlemskap vil vi minne deg på at du fremdeles er en del av fellesskapet! Du har også de samme fordelene som oss.

Hvordan bli støttemedlem?

Det eneste du trenger å gjøre er å laste ned JOYN, søke opp Sjøkadettforeningen av 1898 Valkyrien og registrere deg. Der vil du få betalingsinformasjon etter at vi har verifisert deg som medlem.

Last ned appen og registrer deg

Som støttemedlem får du:

- Alle utgivelser av dogwatch gjennom året
- Alle medlemsfordelene
- Delta på en rekke av valkyriens arrangementer
- Delta på idrettsarrangementer med valkyrien idrettslag som klubb.

- ① Nevn 1 ting kullet husker deg for.
- ② Hva er ditt beste minne fra tiden på SKSK?
- ③ Hva er nøkkelen til et suksessfullt ekteskap i Forsvaret?
- ④ Hvilke tips har du å gi til de nåværende og kommende kadetter?
- ⑤ Hvis du kunne valgt yrke igjen, hva ville du valgt?

4 PÅ ARVEN

Wilhelm - MILSIK 19-22

1. Han som hadde tre uker påskeferie hjemme i Norge mens resten av klassen seilte tilbake over Atlanteren.
2. En ekstremt etterlengtet frihelg i Washington DC med god stemning og god drikke etter et laaangt seilas fra Bergen.
3. Vet ikke, men jeg har hørt fra en vis mann at det kan være lurt å finne seg en dame fra Vestlandet som har en far som er sjømann og er vant til et stort fravær. Det er ingen hemmelighet at i flere stillinger i Forsvaret har man lange dager og er mye borte.
4. Det er en jevn strøm med kameler som må svelges. Velg deres kamper med omhu, dere vinner ikke alle. Jeg har prøvd.
5. OR kanskje.

Stein (far til Wilhelm) - KS 81-84. I Forsvaret i 40 år, idag selvstendig næringsdrivende

1. Fallskjermsport, startet Fallskjermsklubben Krigsskolen i 1981.
2. Da Taktisk Hovedlærer/opptaksoffiser sa at jeg var kommet inn på KS i 1981.
3. Tålmodig og selvstendig ektefelle som kan løse de fleste utfordringer på egen hånd.
4. Søke utfordringer, målrettet, «fokuser på det som virker, ikke bry deg om det som ikke virker», hoppe fallskjem, padle kajakk på hav og elv. Glad i naturen.
5. Samme.

Stein & Wilhelm

Benedicte Bønna Brunstrøm - MV 18-21

1. Jeg tror de aller fleste vil huske meg som nordlendingen med to standardvar: «Hæ?» og «Ka?» (hørselen er visst heller ikke så god), men jeg håper de husker meg for andre ting også:)
2. Den beste opplevelse må være toktet med Statsraad Lehmkühl, selv om hjemlengselen var stor til tider... heh. Å fylle 20 år midt ute på Atlanteren med 30 grader og sol, i februar, er noe jeg sent kommer til å glemme:)
3. Nei, si det da.. håper jeg finner ut en dag.
4. Skolen er viktig, men det er også viktig å ta seg en god fest iblant.
5. Har alltid hatt lyst til å bli jagerflypilot, men det har jeg dessverre ikke syn til... så plan B var flygeleder.

Johnny Brunstrøm - LKSK 91-93. I Forsvaret i 32 år, idag ass G-4 Brig Nord Stab

1. Håper de husker meg som en positiv medkadett med godt humør, men noen husker sikkert et lite raseriutbrudd over Nato-planker og ubrukelige bindinger under skimarsj i Røros området :)
2. Det er veldig mange gode minner fra tiden på LKSK. De fleste er kanskje fra tiden utenfor klasserommene. Husker at vi deltok to ganger på «Student NM i kanopadling», som ble arrangert av BI i Sandvika utenfor Oslo. Det var mye fest og moro kombinert med litt konkurranse der vi bl.a møtte lag fra SKSK og KS, I tillegg til mange sivile skoler. Begge kjønn måtte være representert på alle lagene, og for at vi skulle klare det måtte vi låne jenter fra Trondheim Økonomiske Høgskole (TØH), som gjerne ville være med på Oslo-tur :)
3. Tålmodig ektefelle, og et nettverk rundt familien.

Benedicte & Jonny

4. Dersom du velger en militær karriere etter fullført pliktjeneste, er det lurt å bygge på med VOU. Da vil flere muligheter åpne seg videre i karrieren.
5. Psykolog kanskje?

Kull Eva har fra Sjøkrigsskolen dratt, me

SMN - tidligere OM

Klassen der «ingen ville være skipssjef» OM var,
 I motsetning til Kull Eva, den ukjente krigsseileren mange ledere har.
 OM-hjulet i arv har gått,
 Nå spinnes det om både stort og smått.
 SMN har heldigvis ikke arvet OM sin evne til å møte på fest,
 Der er SMN utelukkende best.
 Som alle andre prøver SMN først i messen gå,
 Men alle vet at ingen LOG kan slå.
 De ble frarådet karakterer som fordelingsnøkkel å benytte,
 Det vil skape så dårlig stemning at de vil på hverandre spytte.
 Hva bestemte SMN seg da for å gjøre?
 Bruke karakterer som fordelingsnøkkel, og stemningen havnet
 dermed på kjøret.

MM

Er det en ting denne klassen har arvet så er det en avslappende arbeidskultur,
 Får du E så er du med, og ingen blir sur.
 En annen ting de har fått er et klasserom langt vekk,
 De liker seg alene – det er ikke ment for å være frekk.
 Noe annet som har gått i arv er seminaret til maskin,
 Det ryktes mye faglig innhold, og lite brennevin.
 En nedtellingsklokke til dim må heller ikke bli glemt,
 Denne klassen må tross alt gå et halvt år ekstra på skolen, og det er på grensa til slemt.
 Det er viktig å være sin offiserrolle bevisst,
 Hvert fall når dere ved endt utdanning trer inn i rollen som spesialist.

LOG

Ikke nok med at LOG tonnevis av verv i Valkyrien har,
 De arvet planlegging av øvelser for VTØ og skolens økonomiansvar.
 LOG har også det beste klasserommet fått,
 De skryter av det, og tror det er rått.
 Gode holdninger og streberrykte er fortsatt definerende for kadetter av denne type,
 Du vil tvilsomt se en log-kadett stryke.
 Uten mat vil disse streberne dø,
 Derfor finner du dem alltid først i skolens messekø.
 I motsetning til kull Eva har de et annet undervisningsopplegg fått,
 En kubansk 50-åring som ikke kan engelsk – mange tårer har kadettene grått.

en hvilken arv har kadettene etterlatt?

MV - tidligere ED

En lat gjeng med datanørds ED var kjent for å være,
 Av denne klassen har MV lite å lære.
 ED hadde et klasserom langt unna alle andre,
 MV liker derimot i den sosiale gangen å vandre.
 Nerf guns gikk i arv med et stort pang,
 De stormet med SIBO av ytterste kvalitet, både klasserom og gang.
 Lyssand er en annen ting som i arv har gått,
 Nå har vi fått en versjon som er tre ganger så flott.

*Sjekk ut nyeste versjon av **Lyssand**
 - nå med større abs, større bicipes
 OG like høy som tidligere!*

MILSIK - tidligere OMJ

Jegerne på kull den ukjente Krigsseileren er ikke sett,
 Det ryktes at opptaket ikke var lett.
 Johan Brun har sagt at han kan ta jobben,
 Men hvem har trua på denne snobben?

ME - tidligere EA

Kull Eva hadde ingen kompetente for denne klasse,
 Det ryktes at alle som hadde kommet inn falt av lasset.
 ME kan ingen ting arve,
 Med mindre de kryper vekk fra skolen som en larve.
 Husk at utdanningsløpet ikke er slutt,
 Alle kan relegeres hvert eneste minutt.
 Vi håper ikke dette skjer,
 Da festing er best når vi er fler.
 Siden de ikke arver noen ting,
 Er det opp til dem å sette sine egne tradisjoner i sving.

Arven etter Dogwatch

Kanskje den beste måten å få et inntrykk av hvordan kadettlivet har utviklet seg gjennom Sjøkrigsskolens historie får man i Dogwatch. Siden 1899 har Valkyriens tidsskrift skildret kadetthverdagen, både med en alvorlig og humoristisk tone.

Det har vært en av mine kjernesaker i Valkyrien å sette lys på vår historie. Når jeg undres hvorfor, kommer jeg ikke frem til noe annet enn at det fellesskapet som tok

meg så godt i mot har fascinert meg. Valkyrieånden som blomstrer på skolen tilfredsstiller grunnleggende behov som samhold, motivasjon, trygghet, kreativ stimuli og mulighet til utfoldelse og utvikling. Dogwatch sine mange artikler anser jeg som et historisk bevis på at andre har kjent på dette før meg - for den observante ser man også at gleder og utfordringer går igjen fra vår spede begynnelse. Så med det håper jeg dere deler gleden i ett lite dypdykk i vår felles historie. Om dette faller i smak er Valkyriens arkiv fullt!

Cal Hermann Corneliusen, SMN 18-21

Trafikkskolen

2. utgave 1987

Fra Paroleboken

For disse som irriterer seg over alt som blir lest opp på parolen (for alle andre også) bringer DOGWATCH i dette nr. noen utdrag fra eldre tiders parolebøker. Det var kanskje ikke så greit i den tiden heller.

- Utdrag af de Parole-Befalinger, der have Hensyn til almindelig gjældene Bestemmelser for de Kongelige Norske Søcadetter.
- 2den Decemb. 1817. Naar Iesen er stærk tillades det Cadetterne at løbe paa den saakalte Contoidam og Pæstningshavnen, dog paa sistnevnte Sted ikke færre end 3 Cadetter ad Gangen. Paa ethvert andet Sted er det Cadetterne forbudet at gaa paa Iis, uden Chefens specielle Tilladelse.
- 18^e Januar 1819. De Cadetter, som have faaet Tilladelse af Corpsets Næstcommanderende, at bruge Gevæhr, maae i deres Fritid, naar de desuden have deres Forældres eller Foresattes Tilladelse og passende Leilighed gives, gaae paa Jagt; derimod er det de øvrige Cadetter forbuden at gaae med Gevæhrer og Pistoler, eller at følge med de andre paa Jagt uden Chefens specielle Tilladelse.
- 25^e Januar 1819. Hos Krambohandlerske Jonfrue Pontoppidan i Stavørn vil for Cadetterne følgende Sorter være at erholde tilkjøbs: Tegne og Skrivepapir, Blyanter, Pensler, Penner, Sortkridt, Tusk, Skrive og Stillebøger, store og smaae Hæfter, Ankerknapper og Coocarder.
- 28^e August 1819. Cadetterne forbydes at svømme eller bade sig andre Steder end ved Canonbaads Beddingen, og maae de ikke der nærme sig det nye Badehuus. Skulde i enkelte Tilfælde en Cadet ønske at svømme noget andet Sted, da maae han dertil

... PÅ 1800-TALLET

- 24^e Sept. 1819. Naar en Cadet i et Tiderum af 3 Maaneder mangler sin Skuffenøgle 2 Gange, da straffes han med at komme 2 Timer i Vagten.
- 22. Martz 1820. Under ingen Omstændigheder maa nogen Cadet skyde med Gevæhr eller Pistol indenfor Pæstningens Gebet og ikke nærmere end i det mindste 300 Skridt udenfor Pæstningens Falsader.
- 11^e April 1820. I det Tilfælde at en Cadet nogen Tid har været syg, og derafter erholder, som Reconvallescent, Doctors Tilladelse at maatte gaa ut for at nyde frisk Luft, uden derfor at maatte frekventere Instituttet, saa skal han af Doctoren erholde en Attæst for denne Tilladelse; som han strax foreviser den inspectionshavende Officier ved Instituttet for at Corpset saaledes kunne være vidende om at han gaar ud.
- 18^e Januar 1826. Det forbydes Cadetterne at frekventere eller afbenytte den i Stavørn oprettede Billard.
- Den 2^{den} Nov-ember 1835. Naar blaastribede Beenklæder bruges i Vintermanederne skal Cadetterne tillige have Under Beenklæder.
- Den 3^e Mai 1834. Ingen Cadet maa for eftertiden selge, bortbytte eller paa anden Maade afhænde Noget som helst, hverken af Underviisnings-Requisitter, Klæder eller anden Eiendom, uden forud dertil at have erholdt Tilladelse af Forældre eller de Foresatte, som her paa Stedet er ham i Forældres Sted, og paalægges det ham da strax at afgive Melding herom til den Cadet-Officier, under hvis specielle Opsyn han er.

1. utgave 1980/1981

HVA SYNES DU OM AT PASSEPOILENE NÅ SKAL FJERNES FOR GODT?

på gangen

-Hva synes du om at passepoilene (de burgunder, blå, grønne og hvite fargene under/meilom stripen) skal fjernes?

Fen Vegard Askestad OSB: Det er noe tull. De ikke-operative ved selv at de er underlegene og prøver med dette å fjerne et naturlig skille.

Lt (st) Bertil Strømmen (Blå) Jeg synes det er ytterst beklagelig å miste adelsmerket mitt. Synes det var bra å se vilken type offiserer man hadde med å gjøre.

Kad Trond Kverheilen OR1 Det går jo ikke lenger an å se hvem som er hvem. Da kan man risikere å ta en intendant for å være operativ og det er skremmende.

OK (M) Iver Poppe (Burgunder) Jeg synes det er bakstreversk. Motebølge! Hæren og Luftforsvaret går i stikk motsatt retning (selv om de ikke direkte er vårt forbiide).

Fen (l) Arne Følbach 12 (hvit) Sterkt imot at de blir fjernet. Det er informativt å ha dem. Ingen grunn til at alle skal tilhøre den samme grå (mørkeblå) massen. Merket under sommertjenesten at betalt ombord også ville beholde dem (KNM Vidar).

1. utgave 1983/1984

USA tokt for kadettene 86

Vi seilte fra Bergen 16 juni med KNM Horten og krysset Atlanteren så fort vi kunne. Seilte storsirkel og selvsagt for full maskin. Vi måtte jo nå cocktailpartyet som ventet i Boston...

Det ble undervisning hver dag, fire timer etter lunch, så lenge vi var i sjøen. Foruten dette gikk vi selvsagt vanlige vakter. Til navigering i rom sjø brukte vi satelitt, Loran C og Decca. Astronomiske observasjoner? Joda, vi hadde nok våre 15 obligatoriske. Værgudene spanderte ikke så forferdelig bra vær på oss, men det vi fikk var selvsagt kadettene veldig flinke til å utnytte med sekstanten parat. Banjerobservasjoner er jo tabu. Maten ombord? La meg gi dere et par stikkord: Kjøtt og is. En flytende restaurant påmontert stabilisatorer.

Da vi nærmet oss øst-kysten begynte klimaet bli bedre. Vi hadde et "skikkelig" grillparty på helikopter-dekk før vi seilte videre til Boston og slo forteyning. Samme dag hadde vi et storslått cocktailparty ombord der vi møtte Bostons sosietet. Vi lå like ved USS Constitution, verdens eldste marinefartøy under kommando. Offiserene fra denne var derfor blant gjestene. Til gjengjeld ble vi invitert på cocktailparty på USS Constitution dagen etter. Kadettene representerte på beste måte.

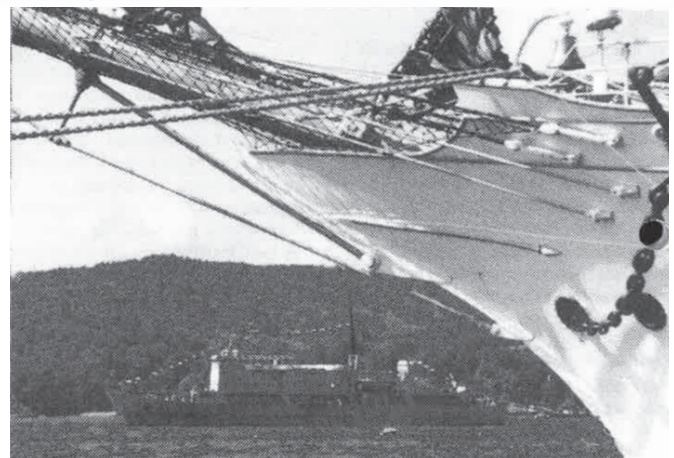
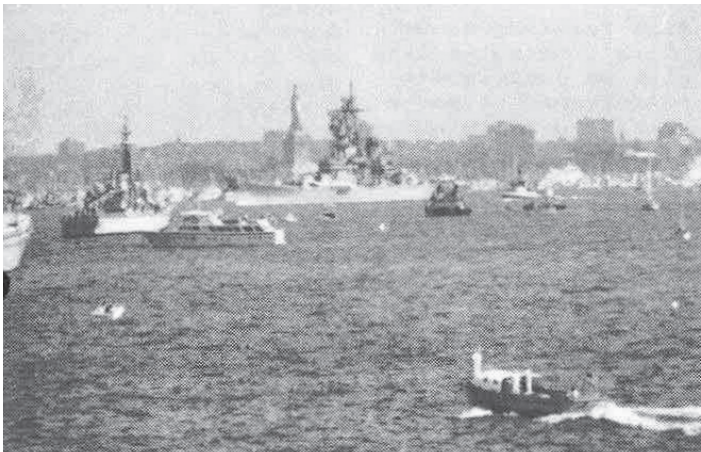
Ellers gikk helgen med til å utforske byen på egen hånd eller med velorganiserte sightseeingturer.

Vi seilte videre sydover til rendezvous-posisjon, ca 200 nautiske mil øst for New York, der vi møtte 33 andre marinefartøyer fra mange

forskjellige land.

Vi seilte så inn til New York i FORM 1 (på rekke) gruppert i tre enheter. New York møtte oss i feststemning og vi var "more than welcome". Der krydde av båter i den veldige havnen, og det ble ikke akkurat færre etterhvert som vi fylte resten av den med marinefartøyer. Vi lot ankeret falle og gjorde oss klar for en opplevelsesrik weekend. Dagen var torsdag 3 juli og om kvelden ble Statue of Liberty lyst opp i et eventyr av farver.

4 juli var den store dagen med et yrende folkeliv. Vi hadde rellingsmanning da USS Iowa med Presidenten ombord seilte nedover havnen forbi oss og alle de andre marinefartøylene. Etter dette var det "Parade of Tall Ships" hvor Sørlendet og Christian Radich også deltok. Om kvelden var vi vitne til verdens til nå største fyrverkeri. Det påstås å ha vært ca 6 millioner mennesker på den sydlige delen av Manhattan.

En av de mange store attraksjonene i New York

var Palladium, et enormt diskotek.

Vi fikk følelsen av at New York'erne satte pris på alle de uniformerte marinefolkene. Vi møtte ihvertfall utrolig mange gjestmilde mennesker.

vi satte kursen hjemover. Det ble også et par dagers opphold i Reykjavik på hjemreisen. Her ble det holdt et cocktailparty og arrangert sightseeing. Vi måtte selvsagt benytte anledningen til å se en geysir.

Folk hadde nå begynt å få en smule hjemlengsel, så det var godt å komme tilbake til Bergen igjen.

Det som nå stod igjen på programmet for oss kadettene ombord på KNM Horten var Cutty Sark Tall Ship's Race som ble startet i Larvik. Blant seilskutene var det en russisk som er verdens største. Kongeskipet deltok i arrangementet.

Vi følte at toktet hadde vært meget lærerikt og ikke minst opplevelsesrikt. Representasjon er en viktig faktor og betydningen av det norske orlogsflagg i fremmed øvn kan vel neppe undervurderes.

Utrolig, men norsk

Historien i denne spalten er hentet fra virkeligheten. Den viser hvor unødvendig vanskelig vi i mange tilfeller gjør det for hverandre.

Felles for disse tragikomiske historiene er at de kunne vært unngått dersom respekten for mennesker hadde vært like stor som for regler og paragrafer.

Ikke alle kan bli løytnanter.

Etter all den oppstuss som har vært i Forsvaret om personer som kanskje helst ikke burde ha gått i offisersuniform, er det beroligende å høre at de av og til bruker den tid de trenger for å vurdere spørsmål om forfremmelse. Høsten 1949 avla en ung mann eksamen ved Befalsskolen for Ingeniørvåpenet på Hvalsmoen. Umiddelbart etter utførte han 1 års pliktjeneste. I sep-

tember 1950 ble han tilsatt som ulønnet fenrik. Sommeren 1955 gjennomgikk han et 40 dagers troppsjefkurs, såkalt løytnantskurs, for å kvalifisere seg for opprykk til ulønnet løytnant.

LONE 3. Klasse, Valdres:

I går hadde vi det så kjedelig hjemme, for far hadde glemt å bytte videobånd.....

Dette søkte han da også om samme år, altså i 1955.

I 1976 fikk han svar: "Spørsmål om avansement vil bli tatt opp ved forberedelsen til mobiliseringsoppdraget for 1978, og et endelig svar vil bli gitt Dem i juni/juli 1977."

Våren 1978 var den 23 år gamle søknaden fremdeles ubesvart!!!

Da vi seilte ut fra New York mandag morgen følte vi oss utmattet etter et hektisk men høyst spennende opphold. Det var derfor godt å komme seg ut på havet igjen.

Vi seilte nordover til Halifax i Canada hvor nye opplevelser ventet. Vi hadde en hel helg her før

KONDISJON FOR ALLE PENGA

Kriminaliteten i New York er et alvorlig problem, men den franske generalkonsul i byen mener at problemet ikke er så stort som enkelte vil ha det til, og understreker dette med følgende historie: Høsten daglig forlater han konsulatet for å få seg en mosjonstur i Central Park. En ettermiddag lep en mann inn i ham, for så å lepe videre. Konsulen følte etter om han stadig hadde sin lommebok. Det hadde han ikke. Han opptok forfølgelsen, og da han innhentet mannen, slo han en klo i ham og sa: "Hit med lommeboken" Den fikk han omgående. De generalkonsulen kom tilbake til sitt kontor, oppdaget han at hans egen lommebok lå på skrivebordet.

1. utgave 1986/1987

KNM Njord

Tekst // Henrik Skåtun MV 18-21
Foto // Henrik Skåtun MV 18-21

Njord er sjøfartens eller havets gud i norrøn mytologi, navnet på den nye badestampen, eller tidligere kjent som Frøya på Sjøkrikksskolen.

Ja det stemmer, badestampen ved Valhall har nemlig fått seg nytt navn. Du er enten den som tenker «Hvorfor har de byttet navn?», «Hvem faen er Frøya og Njord?» eller «How dare you?!». Hvis du er en av førstnevnte så vil jeg gjerne fortelle om mitt første møte med Frøya. Jeg var nettopp blitt kjent med badestampen da jeg fikk kjærlighet for Valhall. Dessverre var Frøya ekstremt sliten og dårlig utrustet. Det var så ille at jeg observerte merkelige dyr nedi vannet...

Derfor gikk en gjeng med kadetter sammen om å pusse opp Frøya for å kunne utnytte badestampen. Vi fikk vasket, pusset og lakkert henne opp før jeg fikk tatt min aller første tur i Frøya, men det var noe som manglet. Beliggenheten. Etter et kjapt møte

med NK fikk jeg noen spesidaler for å kunne flytte Frøya utenfor gjerdet og stelle i stand stein og lys. Ettersom Frøya nå har fått en total renovering syntes jeg det var på tide med et nytt navn. Ønsket om at den totalt renoverte badestampen skulle få kallenavnet «klammakoker» var fraværende, og derfor har stampen fått nytt navn. Når det gjelder valg av navn besvares det litt lengere ut i teksten.

Hvis du er personen som lurer på hvem Frøya og Njord er, så klandrer jeg deg ikke. Som nevnt tidligere er Njord sjøfartens eller havets gud i norrøn mytologi, men også far til Frøya etter et mytologisk samliv med sin egen søster, som muligens også ble kalt Njord. Jeg tror vi alle er enige om at norrøn mytologi kan være særdeles artig. Ettersom kadettene som har jobbet iherdig ønsket å videreføre et norrønt navn, var det ikke noe tvil da forslaget om Njord ble presentert.

Hvis du er sistnevnte som klandrer meg for å bytte navn så skjønner jeg. Det er mange kadetter som har hatt

gode minner med Frøya opp igjennom årene, men forandring fryder. Stampen er fortsatt den samme, bare litt finere.

Jeg ønsker å gi en stor takk til alle som har bidratt på reisen til Njord! Samtidig ønsker jeg å takke Frøya for alle de gode (og dårlige) minnene og håper på et godt seilas videre med KNM Njord.

Valkyrie *podden*

En podcast av Valkyrien

Valkyriepoddens sine to første episoder er lansert. De inngår i Fagpolitisk råd sin serie «Hardt styrbord». I disse episoden kan du høre om langtidsplanen for Forsvaret og geostrategi i nord.

Følg oss på Spotify for flere episoder!

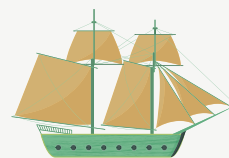
NY LOGO TIL VALHALL

Kjære krigere og venner av Valkyrien. Vi er på jakt etter en ny logo til alles kjære Valhall.

Har du en idé?

Vi håper så mange som mulig vil sende inn forslag og bidrag til jakten på den mest representative logoen. Den bør bære preg av både vår maritime og norrønske tilknytning.

Sendes til kommunikasjon@valkyrien1898.no

BLOTET 14. NOVEMBER

Ocean deep – Mountain high

Supporting Navy operations on the seven seas with tailor-made logistics solutions.

WilNor
Governmental Services

wilhelmsen.com/wgs

GRIEG STRATEGIC SERVICES

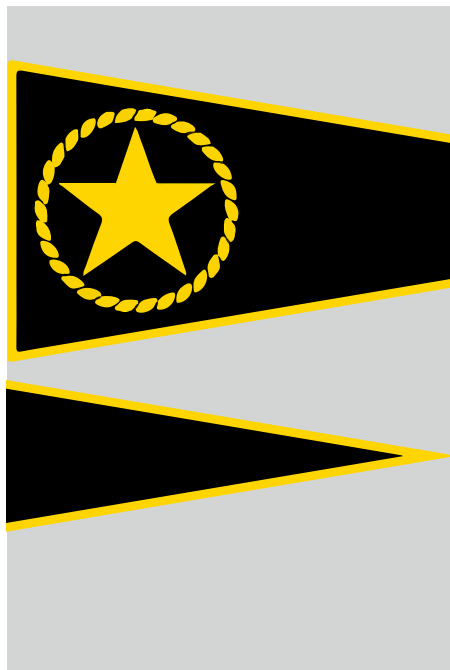

STRATEGISK SAMARBEID - FOR ET EFFEKTIVT FORSVAR

grieglogistics.no

Vårt
M e r c h
M e r c h
M e r c h
 2020

Produkt navn
 Valkyrien Vimpel

Pris
 Kr 200

Produkt navn
 Run Zip Shirt

Tilgjengelige størrelser
 S / M / L / XL

Pris
 Kr 550

Produkt navn
 Slipsnålsett

Pris
 Kr 200

ekstern@valkyrien1898.no

[Valkyrien1898](https://www.instagram.com/Valkyrien1898)

www.valkyrien1898.no

Foto: Henrik Skåtun

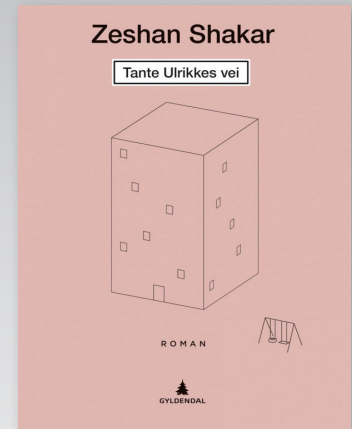
Bokanmeldelse

Tekst // Ali Seena Jamali LOG 18-21

Tante Ulrikkes vei

Forfatter: Zeshan Shakar

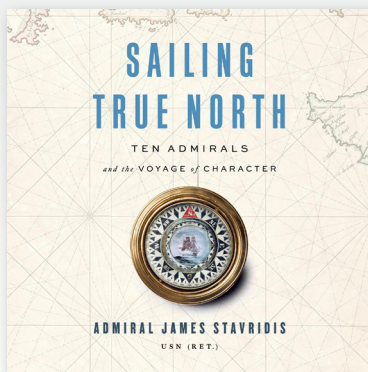
Tante Ulrikkes vei er en norsk roman skrevet i 2017 som tar for seg hvordan det kan oppleves å være en andregenerasjons innvandrer i drabantbyen Oslo. Boken følger to ungdommer med navnet Mohammed og Jamal. Begge to bor i Tante Ulrikkes vei, i samme blokk, men ulik oppgang, og med kjennskap til hverandre, uten å være venner. Både Jamal og Mohammed er født i nasjonalt utenforskap, men håndterer det på hver sin måte. Gjennom boka merker man at forfatteren har skrevet med både hodet og hjertet, noe som har resultert i denne emosjonelle berg-og-dal-banen.

«Definitivt en av favorittbøkene mine gjennom tidene»
- Ali Seena Jamali

Sailing True North: Ten Admirals and the Voyage of Character

Forfatter: James Stavridis

Denne boken, som er skrevet av tidligere SACEUR, tar for seg ti historiske admiraler som var med å forme Stavridis egen reise i den amerikanske marinen. Gjennom arven etter disse admiralene kunne Stavridis lære mer om ulike karaktertrekk, og hvordan de påvirker menneskene de leder. I denne boken tar han for seg både de positive og de negative karaktertrekkene til de ulike admiralene. Fra Pericles for noen tusen år siden, til Rickover i nyere tid. Denne boken er en reise gjennom Stavridis egen karriere, livene til ti historiske admiraler, og ikke minst gode og dårlige karakterstyrker.

«En av de beste bøkene jeg har lest i år» - Asbjørn Lothe

Våpen, pest og stål

Forfatter: Jared Diamond

Boken forklarer hvorfor samfunn har utviklet seg forskjellig. Du får se hvordan miljø, geografi og tilgang på naturressurser har formet verdens samfunn. Forfatteren viser også hvordan samfunn og levemåter har blitt erstattet av andre, ved utvikling eller erobring.

Mine favorittdele av boken handler om frø og erobring. Tilgang på forskjellige frøsorter har vært grunnlaget for store økonomier, byer og imperier. Fraværet av dyrkbare planter og potensielle husdyr har gjort at noen samfunn forble jegere og sankere. Krig og konflikt har gjort noen samfunn til hardbarkedede krigere, som har fordrevet, drept eller tatt andre samfunn til slaver. Historien om erobring viser tydelig at det ikke er de «snille» eller «de beste» samfunnene som overlever.

Personlig vil jeg anbefale boken til alle som vil gå dypere i historie og se på hvordan vi havnet der den vanlige historien ofte begynner.

«Historien tok ulik retning for ulike folkeslag på grunn av ulike miljøforhold, ikke på grunn av biologiske forskjeller mellom folkeslagene selv.» s 39

HØRT OG SAGT

Neste
Dogwatch
Sjøkadetforeningen av 1898 Valkyrien

UTVIKLING

Send ditt bidrag til

dogwatchsksk@gmail.com

Frist: 18. november

